

ՀՈՎԻԿ ԱՖՅԱՆ

Եթե ուշադիր նայենք լրագրողների հետ մի-
ջադեմ ունեցած դաշտունաների անվանա-
ցուցակը, ապա կդադարձնին, որ այնտեղ ա-
նունները կրկնվում են և այդ անունները մի
տաճիսն են: Բայց եթե էլ ավելի ուշադիր նա-
յենք այդ նույն ցուցակը, ապա կդադարձնին, որ
դաշտունաների հետ միջադեմ ունեցած
լրագրողների անունները եւս կրնվում են և
դրանք նույնականացնեն: Այսինքն, որ-
դես կանոն մեր Երկրում դաշտունա-լրագրող
միջադեմները տեղի են ունենալ միեւնույն
դաշտունաների եւ միեւնույն լրագրողների
միջեւ, որոնք, ի դեմ, փոխադարձաբար մի-
ջանց անվանում են աննորմալ: Այսինքն
դաշտունաները իրենց հետ միջադեմ ունե-
ցած լրագրողներին են անվանում աննորմալ
(դրա դաշտառով էլ միջադեմը տեղի է ունե-
ցել), իսկ լրագրողները դաշտունաներին են
անվանում աննորմալ (դրա համար էլ միջա-
դեմը տեղի է ունեցել): Եթե հավատանք Երկու
կողմերին էլ, ապա մենք ունենք աննորմալ
դաշտունաների եւ աննորմալ լրագրողների
մասնակցությամբ միջադեմեր: Կողմերից
միայն մեկին հավատալը սուբյեկտիվություն

Անորմալ իրավիճակ

է, որ լրագրության հետ կադ չունի, կողմերից ոչ մեկին չհավատալը վտանգավոր է, բանի որ բացի նրանից, որ այն կարող է ծնել ընդհանուր անհավատություն, ինչը հավատացյալությունից վտանգավոր բան է, այն կարող է նաև վաս, դժվարին իրադրության մեջ դնել լրագրողներին, բանի որ մեր ընթերցողներին, ռադիոլսոններին, հեռուստափառհաներին մենք դեմք է բացատենք, թե ինչո՞ւ է ընդհանուր իրավիճակը աննորմալ, եթե ոչ դաշտունակ են ամնորմալ լինում, ոչ լրագրողներ:

Այսինքն կամ մենք արձանագրում ենք, որ աննորմալ իրավիճակում ոչ դաշտում են մեղավոր, ոչ էլ լրագրողները եւ փորձում գտնել, թե այդ դաշտագայում ո՞վ է մեղավոր, կամ մենք արձանագրում ենք, որ, ենթադրենք, միայն դաշտում են մեղավոր, այդդի-սով դաշտարում ենք լրագրություն անելուց, կամ արձանագրում ենք, որ միայն լրագրողներն են մեղավոր, այդդիսով դաշտում ենք ծախված եւ չլրագրող, կամ էլ արձանագրում ենք, որ երկուան էլ մեղավոր են: Քանի որ ես ամձամբ համոզված եմ, որ հրադարակավ հայինող դաշտում կամ, ինչը աննորմալ է եւ բանի որ ես տեսել եմ, թե ինչորեւս կարող է լրագրող հարց տալ, որին հնարավոր չէ առանց հայինելու դաշտախանել, առա ես ավելի հակված եմ վերջին տարբերակը որ-դես ճշմարտություն ընդունելուն:

Իսկ ինչո՞ւ է այդպես սացվել: Այսինքն ինչո՞ւ է Ազգային ժողովում Ազգային ժողովի դատախանակոր հայինում, այն էլ լրագրողն, ինչո՞ւ այն էլ, որովհետեւ լրագրողն հայինել նշանակրմ է բոլորի առջև հային-յել եթե ոչ՝ բոլորին հայինել: Թե չէ հասկանալի է, որ հայինել չի կարելի ոչ իրավաբան-ներին, ոչ անդակազորներին, ոչ դարտիկ-ներին, ոչ անդակազորներին:

մերին, ոչ մեկին: Իմ կարծիքով դատօնամա-
վորի հայինյանը ոչ թէ դատար է, այլ հետ-
ևան, այն բանի, որ եր նա մեծանասնական
ընտրակագով Աժ դատօնամավոր է ընտրվել,
որեւէ մեկը լրագրողներից չի կարողացել ա-
դապուցել, որ իրականում չի ընտրվել: Կոնկ-
րետ Միեր Սեղրալյանին, ով ասում են՝ անց-
նող ժաբար հայինյել է լրագրողների ներկա-
յությամբ նրանցից մեկին, անցած ընտրու-
թյուններում մեծանասնական ընտրակագով ընտրել է 21 հազար 561 մարդ, սա այն դարա-
գայում, երբ այդ ընտրություններին այդ ըն-
տրատարածում ճամանակցել է 36 հազար 495
հոգի: Այս դատօնական սկզբաները վիճարկ-
վել են, որտեւ մեկը աղացնոյցներ ներկայաց-
րել է՝ խախտումների, որտեւ լրագրող խախ-
տում արձանագրել է, ոչ: Ուրեմն ո՞րն է խնդի-
րը, որ Աժ-ի դատօնամավոր է դառնում մեկը,
ով կարող է հայինյել, թե՞ այն, որ Աժ-ում
դատօնամավորը կարողանում է հայինյել:
Ո՞րն է այստեղ իրական խնդիրը եւ որի՞ դեմ
բողոքն է համարվում լրագրություն: Ու ասնի՞
նամ դատօնամավորներ կան Աժ-ում, եւ ին-

անցնելիս վերջինս իրեն հայույն և
է, իհարկե ոչ: Խոկ գուցե նա
հա՞րց է տախո այդ ղատօնա-
վորին, որին ի ղատախսան
ղատօնավորը նրան
հայույն է,
հնարապոր

Է, բայց
ի՞նչ է
հարց: Ես
հասկա-
նում եմ, որ
դա կարեւոր
չէ, բայց ես
հասկանում եմ
նաեւ, որ հարցի
ժեսակից է
կախված, թե որ-
քանով է մեծ
հայինյակելուդ
հավանականու-
թյունը: Ասեմ, եթե
նույն Միեր Սեղրա-
կյանին հարցնես, թե
օրական բանի՞ բնակ-
չի հետ եթ հանդի-
դում, նա թեզ չի հայ-
ինի եւ կղատախա-
նի. հսկ եթե հարցնես

թե ինչո՞ւ են երերումի օքանի բնակիչները
ձեզանից եւ ձեր ընտանիքից վախտենում,
հնարավիր է հայինի: Ըստ որում, լրագրողի
լսարանը ավելի շատ ինֆորմացիա կսահմա-
ռաջին հարցի դատասխանից եւ ավելի
մեծ եղանակացությունների դատ կունենա,
քան երկրորդի դատավայում, եթե անզամ երկ-
րորդ հարցին Սեղրակյանը դատասխանի ա-
ռանց հայինելու:

Եթեաբի օրը Աժ-ի դիմաց մի քանի տասնյակ մարդ (ոչ միայն լրագրող) բողոքի ակցիա էին կազմակերպել: Նրանք դահանջում էին դատել դասգամավոր Միհր Սեղրակյանին, քանի որ վերջինս, ըստ լրագրողներից ու մանց, լրագրողների խմբին նախիր է անվանել, իսկ ավելի ուշ, լրագրողների ներկայությամբ լրագրողներից մեկին սեռական բնույթի հայիությունը է ուղղել: Ցուցարարները (չխառնել լրագրողների հետ) դահանջում էին գրկել Սեղրակյանին դասգամավորական մանդատից, աղա եւ Սեղրակյանից, որ նա իրաղարակավ ներողություն խնդրի լրագրողներից: Գիտե՛, երբ լրագրող փաստը ունի, նա հորված է գրման, կամ դատարան է գնում, իսկ երբ փաստը չունի, կամ փաստը թույլ են, նա բողոքի ակցիա է անում, որը ոչ մի կար չունի լրագրության հետ, քանի որ բաղականությունը լրագրություն չէ: Դամենայն դեպք այսպիս մեզ սովորեցել են առաջին կուրսում, աղա երկրորդում, երրորդում, չորրորդում, իսկ ավելի երջանիկներին՝ նաեւ մասնաւորութափում:

ԵԱՀՐ ՅԱՎ

Պատգամավորի քնականն է լավ

Փետրվարի խաներենին մի խումբ լրագրողներ Աժ-ի դարդասմների մոտ բողոքի ակցիա էին կազմակերտել. դահանջում էին դատասխանատվության ենթարկել դաժամավոր Միեր Սենյակյանին (նոյն ինքը՝ Թոխմախի Միեր) լրագրողների հանդեպ անհարգալից Վերաբերնունից դրսեւուելու, վիրավիրելու եւ հայիօյելու համար: Ակցիայից մի քանի օր առաջ լրավամիջոցները տեսագրու-

Թեւան Պողոսյանը, Էդմոն Մարուժյանը, Վահե Ենթիաջյանը, Նաիրա Զոհրաբյանը, Տիգրան Ուրիխյանյանը: Աչ-ի դարմասների առջև հավաքված՝ լրազրողներն իրենց գործընկերներին ու բաղադրականներին բարձրախոսով կոչ էին անում միանալ իրենց, ստորագրել Սիեր Սենտրակյանի դահլիճը դատապարտող կոչի սակ: Ակցիային համահունչ տաստաներ

Լրագրողներն այսպես են իրաւ անցել, կարծես մինչեւ հիմա Մետր Սեդրակյանը բարեկրթության օրինակ է եղել՝ բերանից էլ վարդ-մանուշակ է քափվել, և այս հարազարդությունը էլ խափահանգային համակուսչ դաստանը էին դատարանը և «Մի վարկաբեկելի Աժ-ը», «Պատմելի», «Պատզամափո՞ր, թե գողական», «Ովկ լրագրողի ծառը, մենք նրա անտառը» եւ այլ խորագրերով: Լրագրողները մատիր են դիմել

շակումնութեալ հայութագիտական կամ մակուլարաբանական խորախորհուրդը վերլուծությունների բազմերանգ ժերստը են դարունակել: Սիեր Սեղրակյանը մի ժամանակ լրագրող Սիեր Արշակյանի ծնունդը ջարդում, չէ՞: Իսկ եթե չէր էլ ջարդում, համենայն դեպքու, միշտ էլ գողական կեցվածքով, ծաղրանի ու հեզմանի արտահայտություններ է ժերստը լրագրողների վրա: Ու առհասարակ, Աժ-ում դաշտամորդական մի կատեգորիա կա, որից ավելին սղասել չի էլ կարելի:

Սիեր Սեղրակյան, Սամվել Ալեքսանյան, Առաքել Սովորյան, Սեղրակյանը կամ այլ անձնությունը միջամտության մեջ է հայտնաբերվել: Ենթադրություն է, որ Սեղրակյանը լրագրողների միջադեմի տեսագրությունը չի տեսել: Մարդը չի տեսել, ինչ սիմեոնը՝ «Եթե երեք տեսել»:

Ի ո դ ն ե ր ս
այդքան պահ-
գարդ Երեւակայությո՞ւն ունեն, որ
քարուն հույս փայփայենք, թե նրանք
մի հոդաբաշխ նախադասություն,
մեւռողյան հայերենով մի իմաստա-
լից բառակաղաղությո՞ւն կատեն մի
օր, թեկուզեւ տասմեռորդ անգամ
մանդաս ստանան: Կներեմ, միթէ
մենք այդքան ունայն ենք: Դասկանա-
լի է, որ դարձ տաճաբանության կա-
նոններով ենք առաջնորդվում. նրան
ընթացած դասգամապվորներ են, ու-
րեմն եւ դեմք է գործ ներքաղաքական
դարզագույն փոփոխությունների ու
խմբումների մասին տեսակետ ունե-
նան եւ հայսնեն: Բայց եթե անգամ
այն ասիժանի ավանդգարդ ու զար-
գացած Երեւակայություն ունենամ, որ
մի դահ դասկերացնենք, թե այդ
տեսակետը նրանք ունեն, լավ, ինչ-
դես արտահայտեն: Բա մեր դասգա-
մապվուները մեր մեղքը չեն գալիս:
Ինչ են լսել ամբողջ կյանքում, ինչ
միջավայրում են եղել, բառաղացա-
րի ո՞ր եւերս են յուրացել, բառամթեր-
ի ո՞ր խմբաբանակն են իրենց արյան
մեջ նսցել, ինչ արժիշամակարօդի
հետ են հաղորդակցվել. հաւովի չե՞նք
արուում:

Լրագրողները ստորագրահավաք եկազմակերպել, որին մասնակցել հարյուր յոթանասուն մարդ՝ այլ թվում դատագամավորներ Զարուհի Փոստանջյանը, Նիկոլ Փաշինյանը

⇒ 1 Այժմ իշխող մեծամասնությունը երկու միավորներից է կազմված, լրտեսված է նաև այլ ուժի եւ այլ գործիք՝ ՀՅԴ-ի կողմից այլեւս չսահմանվութեալ հարցը, մանավանդ՝ խոսվում է երկարաժամկետ համագործակցության նասին, ըստ այդմ էլ լրտեսված է նաև ընդդիմադիր դաշտից առաջմն գույն երկար ժամանակով ՀՅԴ-ին բացառելու հարցը:

Եթե նոր բաղադրական բարեկազի վերաձեւման մեջ դիտակենք նաև անցած ժամանակի համագումարով կուտակցության վերածված «Հայկական Վերածնունդ» միավորման առկայությունը (ՕԵԿ-ը դադարեց որպես կուսակցություն գործելուց, թեև ՕԵԿ խնճակցությունը խորհրդարանում դեռ կա), առաջարկ ենք փաստել, որ հայտնի են առաջազգ խորհրդարանի հիմնական հայտառությունը՝ ՀՀԿ-ն ու ՀՅԴ-ն զգեստու են

կազմել կայուն մեծամասնությունն ա-
ղագա խորհրդարանում, իընթացս
տարգ կիմի, թէ էլ ով է նրանց միանում:
«Դայկական վերածնունդ», ոտեղով
այս ուժի հիմնադիր համագումարի սե-
տադրումներից եւ խորհրդարանում ՕԵԿ
դաշգամավորների ընդդիմադիր կեց-
վածից, փորձնելու է վերցնել ընդդիմա-
դիր դաշտի գոնե նի օւանակալի հա-
վածը: Անզեն աշխով էլ տեսանելի է, որ
ԲՀԿ-ին կամ խաղող դրւս են բողել,
կամ ուժգին հրուս են իմբնակազմա-
կերպվելու որդես կոչ ընդդիմություն:
Իսկ ԲՀԿ-ում կուալիցիային միանալու
տրամադրություններ ունեցող մարդկանց
առկայությունն ասում է, որ այս կուսակ-
ցությունը, չնայած նրա դեկավարի՝ խոր-
հրդարանում հնչեցրած կոչ ելույթների,
ուես իր ներսում դեմք է կողմնորոշվի՝ ո՞ր
նիշն է գրավելու բաղադրական դաշտում:
«Դայկական վերածնունդ» հայտը, փաս-
տորեն, չափավոր ընդդիմադիր զանգվա-
ծին է ուղղվում, չնայած նրա հանդեմ ոչ
միանաւակ վերաբերունուիրին:

Նշենք, որ անցած ժաքար «Հայկական վերածնունդ» կուսակցության հիմնադիր համազումարդ մարդաւուս էր, ինչն այնքան էլ չիմ սրբառում: Շատ էին երիսասարդները, որոնց խանդավառ ժողովների մեջ մի այնպիսի բան կար, որ կարծես ասում էր՝ դրանց ժողովը գիտեն մի բան, որ մենք չգիտենք: Թե՛ ով է խաղաղ-

րոլիք անելու «Հայկական վերածննդի» վրա, կամ ո՞վ է միանալու աղաքայում այս ուժին՝ մանուլում Ենթադրությունների դաշտան չկա, սակայն ամեն ինչից երեսում է, որ դրանք աղահովված ճարդիկ են: Իսկ փողը, գիտե՛, ամենեւին վերջին տեղում չէ Հայաստանի բաղաբական դամասում հարցեր լուծելիս, եթե չասեն՝ ամենառաջին տեղում է:

Կա «Լուսավոր Հայաստանը», Նիկոլ Փաշինյանի դեկապարած ուժը, կարծես թե ոչինչ բաց չենի թռել, համենայնդեմու այս դասի դրությամբ՝ ահա այն հայերը, որոնց Տերերը ներկա դրությամբ հավակնում են աղագա խորհրդարանում ՏԵՂ ունենալ: Առայժմ:

Հանրային սեկոնդ դարսությունը

Այս տարբաթ խորհրդարանը ՄԻԴ ընտեղ: Նոր դաշտմանը՝ Արման Թաքրոյանը ո՞չ մասնագիտական գիտելիքների դակաս ունի, ո՞չ փորձի: Սակայն չի անցնում այն տավորությունը, թե չի-

նովիկական մի դաշտում (արդարադատության փոխախարարի) նա անցելէ մի այլ չինովնիկական դաշտում, եւ, այսինքն ասենք, անհասանալի է, թե ոնց կարող է իր մերսի չինովնիկական հոգեվիճակը Ա. Թաթոյանը արագ հաղթահարել՝ փոխարկելով այն մարդկանց անօրինություններից դաշտանողի հոգեվիճակի: Դրա համար համեմայնդեղուժանանակ է դեռ, իսկ նորա առաջին գործերից մեկը եղավ կալանահի տակ գտնվող Վարդես Գասպարիին այցելելը, որից հետո Գասպարին դադարեցրեց հացաղուն ու ջրաղուն, առա եւ այլ խուզ և եղափոխվեց: Սակայն միայն Գասպարի՝ բանիչներին փոխանցված գրությունը հերի միտի լինի՝ հասկանալու համար, թե որքան կեղծ կա նախկինում իր իսկ դեկապարած եւ ուրիշ շատ ոլորտներում մարդկանց մարդկանցից դաշտաներու համար:

Սակայն այստեղ այլ բանի մասին ենթուվ խստել։ Մենք փաստուեն ականատես եղանի մի արսուրդային վիճակի, երգահանության գործունեության ցցանկում։ Մի դաշտապահությանը զբաղվու

Ներից առաջինն ով ծախսեց, ովքեր հետևեցին սրա օրինակին, թթեցին ինձացած ու չինացած սրբությունների վրա... Ովքեր ստորադասեցին ու ծառայեցին լրագրությունը ստահակների, տականը ների, դարզապես սգեսների շահերին Եկեւ նախ հասկանան ու հսակեցնեն, թե ինտելեկտուալից, հարգանքավայելողից, համես կենցաղավարությամբ ապրողից լրագրողը ինչողեւ դարձավ «Զեին ստասում» ցածրակարծ հաղորդաւարի բարձրաշխարհիկ հերու... Դարցնեն ինքներս մեզ ու գտնեն դատասխանը, թե ինչողեւ եղավ, որ օրադակաս փողատերը կամ բարդութափորված բաղադրական գործիչները լրագրողներին համարում են իրենց ստասավորներն ու դատվեր կատարողները...»:

Մամուլի համերաշխության կարգախոսով խորհրդարանում հավատամագրված լրագրողների՝ շաբաթակզբին, լրագրողի խոսքով՝ լրագրողներին «նախիր» անվանած ՀՅԿ-ական Միեւնականի կամ Թոխմախի Միեւնի դեմ սկսված բողոքի գործողությունը

ծառուլք-լուսաբանման սահմանից վերածվելով կողմի: Այնուամնայնիվ՝ անձամբ ես ստորագրում եմ Սիեր Սեղրակյանի հարցը եթիկայի հանձնաժողովում բնաելու լրագրողական ձեւաթերթը ևս հրապարակմամբ, եթե դրա համար բավարար աղացույցներ կան, բանի որ բազմից գրել են այն մասին, որ դեսք է չէ հայոց խորհրդարանը հաճալրել այդ կարգի «պատզամավորներով»: Եւ դա հավասարադիս դեսք է վերաբերի խորհրդարանի մեկ երրորդից ավելիին, որի բաղադրատարրերը ոչ մի բանով չեն սարբեւզում Սիեր Սեղրակյանից:

Իսկ լրագրողական դաշտին «կողմ» չեսնելու ելքերի մասին արժե մտածել, բայց որ անկախ ֆինանսական աղբյուրներ փնտելու ու ԶԼՍ-ներին զանազան «կողմնային» ինսրիգներից պահ տեսնելու խնդիրը հենց հասարակությանը եւ, ինչու չէ՝ դեռությանը դեմք է վերաբերի, նրանց դեմք է հետաքրքի, թե ինչու են լրագրողները իր «ինսրիգային» հարցեր ուղղում իր «ինսրիգային» դաշտամավորների, եւ նրանց բարքաջանները տեղադրելով սնկի նման

Đnđawūwūl̥

շաբաթակեսին արդեն սգել երանգներ ընդունեց, վերածվեց միջյանց դեմ լրագրողների վիրավորանների, գոտկա-սեղի ներեւ հարվածների Եւ դիմակա-գերծումների: Ես, իհարկե, դատարաններ չունեմ մեր լրատվական դաշտ վերաբե-րյալ, սակայն, այսուամենայնիվ, լրագ-րողական համերաշխությունից ելնելու կուզեի այդպան ակնառու չդառնար, ու լրագրողական տարածքը մեր բաղադրա-կան դաշտի ուղիղ մանրակերտն է Եւ մե-կը մեկին կրկնում է բոլոր այն այլակեր-դումները, որ կան բաղադրական դաշ-տում, ընդհուղ բավոր-սանիկական, «Եւ թեզ-դու՝ ինձ» սխեմաների գործարկում միջյանց մեծ ու փոքր ծառայություններ մատուցելու մակարդակ: Թե ո՞վ է ում «Նախիր» անվանել, ով է դրան ընդդի-մացել՝ առանձին դատմություն է, դա շա-ւա մանրանասն լուսաբանվեց ԶԼՄ-ներում, չկրկնվեն, ուղղակի մի բանում լրագրողներս միջյանց հետ համաձայն ենք վաղուց ժամանակն է տեղը դնել ի-րենց դատգամավորական եթիկայի մեջ տեղավորել չկարողացող «դատգամա-վորներին»: Սակայն այս հերթական մի-ջադրությունը խորհրդարանում նաեւ առիթ դարձավ, որ շա լրագրողների ու լրա- վամիջոցների լավ թագվոր աշառութ- յունը ջրի երես եւմի: Ինացողը գիտե- բայց լայն հանրությունը նոր առիթ սա- ցավ տեսնելու, թե որ լրատվամիջոցն ո՞ւ մ- հետ կատ ունի, կամ եթե մի շարք «խն- բագիրների» եւ լրագրողների հասարա- ւարադրություն հանճարարավի գրելու և տարածիալների ու մժի սխալների մի- սպակար կույսի կիանոիդես, այնու նրան- չեն խորությունը բոլոր միջոցներով հայտնի դառնալու Եւ վարկանիշ աղահովելու (ներկա եւ աղագա հացի երածիսի) ի- րենց եւ իրենց լրատվամիջոցի համար Ու եդ այլակերպած դաշտում դժվար է ասել, թե ինչ քան է լրագրողական հա- մերաշխությունը, օրինակ՝ ոնց կարող ե- լրագրող ակնիայութեն այս կամ այս կողմի շահերը սղասարկող այս ու այս ակցիայի մասնակիցը դառնալ, իր գոր-

բազմացած գրդանային կայթերում՝ վարկանիշ հավաքում։ Կամ՝ ինչո՞ւ չեն լուսաբանում նոյն այդ բողոքի ցույցին գուգահետ ժամանակում ինչ՝ որ մենաշնորհյալ ճեկի համար Աժ-ում բնարկվող եւ հարյուր անգամ գրոյացվող հարկով օրսիդիանի արդյունահանանան հարցը, ինչու չեն զնում դարձելու՝ ում են նվիրում օրսիդիանի համերը, որոնք այսեղ ճիգուց դահանջարկ չունեն, բայց օրինակ ԱՄՆ-ում օրսիդիանեւ առարկաները տասնյակ անգամ թանկ արժեն, մենաշնորհյալը Վաղը գրոյական հարկ վճարելով մեր դետությանը՝ մեր ընդերի հաշվին գերահույթ է ստանալու։ Թե՛ դրա համար ժամանակ, նյարդեր ու խելք է դեսֆ, իսկ կիսագրագետ օլիգարխին մի թեթեւ սաղրող հարց տալով, նրա բարբաջանքը կայֆում տեղադրելով՝ ռեյթինգ աղափովելու ավելի հետև է։ Մյուս կողմից՝ կարելի է գեշինը մանել տվյալ օլիգարխների հղումներից, թե լրագրողները ֆինանսական խնդիր են լուծում, եւ դրա մեջ անուուծ ճշճարտության բաժին կա։ Սա էլ դետության խնդիրն է։ Նորմալ մանուկ ունենալու համար նախ նորմալ բաղադրական դաշտ դեսֆ է ձեւավորել, մականունավորներին չտանել խորհրդարան, որոնք դարձ է, որ վճարելու են միջյանց դեմ ուղղվող տեղեկատվական դասերազմը, հետո նոր դահանջել լրագրողներից։ Թե չէ՝ ազբեցություն-հակազդեցություն երեւույթը արդեն ֆիզիկա է, ճոճանակ, բուներանգ, ինչ ուզում ե՞։ Պեսֆ է սկսել գլխից առողջացնել բաղադրական դաշտը, մարել բեական անցյալ եւ առօրյա ունեցողներից, փողով դաշտներ եւ լրագրողներ առնողներից, իսկ լրագրողական դաշտը դարձադես այս բոլորից հետ կիմնամագրվի։ Թե չէ՝ լրագրողներն էլ արդարացում ունեն, ասում են՝ սգեսներին եւ մականունավորներին որ թերել են խորհրդարան, մենք էլ նրանց սգեսներին ի ցույց դնելով ենք ուզում մարել դետությունը աղքից։

1 Հետո ամբիոնին մոտեցավ **Քլաուս** **Քրիմֆոր** (ՔԴՄ),

որի Ելույթի առանցք հետեւյալն է՝ դասմարաններն արդեն միակարծիք են՝ ցեղաստանություն էր, բայց մանավանդ Գերմանիան դասմական դաս չդիմա տարին կարող է կոչ անել՝ առեւնսպել սեփական դասմությանը։ Այսօրվա Թուրքիայի կառավարությունը դատասխանատու չէ 100 տարի առաջ կա-

Բունդեսքազմ
ի հաճար, իսկ սիրիա-
խոսականների հար-
սօր ճարդասիրական
մոնում: Ոչ միայն Բրե-
սլյեր կողալիցիան ներ-
ող մյուսներն էլ՝ **Հանս**
Ռիհը (ՔՍՍ), Յոհանն
ովը (ՔԴ- ՔՍ միու-
Դիիթմար Նիիթանը
խոսակ ներակերտեցին,
մի նոյակահաճար

մա՝ Եվրոպայի
որագույն այս
Թուրքիա բա-
րից առաջ,
կնել նճան բա-
տակեցնում են՝
կա աղրիլ 24-
օնենքու է խորհր-
դերից Ուլլա
յ մեժումը ձե-
մոնտավորապես

սյստես՝ ցեղաստանության
գրույթը վերնագրում ճիշտ
ուղիւ է, բայց բանաձեռի բա-
նադրակային մասում լավ ձևակերպված չէ, ինչը ցեղանա-
վագեցված է Գերմանիայի
անաղարասախանաւության
ասը: Նա հաղորդեց, թե առ
ողի 24-ին Օոր Օախսագիծ ե-
տրկայացնելու: Ենց Յելլ
սի ելույթի վերջում սրա

մատվ կանցլեր Մերկելը ու ան-
միջաղես առանձնացավ կու-
սակից Քառլեթի հետ՝ կարելու
գրուցի: Էղդեմիրն էլ ամբի-
նին մոտենալուց առաջ նախ
թեվվեց Քառլեթի կողմը, ապա
ամբինից հայտարարեց՝ եթե
աղրիլին լինելու է միասնա-
կան առաջարկ, մենք մեր առա-
ջարկը հետ ենք վերցնում:

ԲՈՒՆԴԵԱՐԱԳՈՒՄ ԴԱՐՁՅԱԼ ՖՎԵԱՐԿՈՒԹՅՈՒՆ ՀԵՂԱՎ

Դալանների մոտ սպասում ենք

Երեք տարի առաջ՝ 2013-ի նայիսի 22-ին Ազգային ժողովի ամբիոնից ելույթ ունեցավ այն ժամանակ ընդդիմադիր՝ ՀՅԴ խնճակցության անդամ, Վաղամետիկ Վահան Ղովհաննիսյանը։ Ղովհաննիսյանը, դիմելով գործող իշխանությանը, որը Երեք տարի առաջ էլ, իհմա էլ նույն Յանրարեւական կուսակցությունն է, ասաց՝ «Փոխադարձ անվստահության այս դայնաններում ոչ ոք չի հավատում ձեր՝ Եկեղեցի համագործակցենք հրավերի անկեղծությանը ...Ու, եթե Ենթադրմն ժողովուրդը ձեզ այստան ընտել է, այստան մեծանանություն եք կազմել, առա էլ ինչո՞ւ եք համագործակցում մեզ հետ»։

Բայց Երջանկահիշեատակ Վահան Հովհաննիսյանի այդ Ելույթը այս բառերի համար չէ, որ հիշեցինք: Բանն այն է, որ նոյն Ելույթում ԴՅԴ-ական դասգամավորը, դիմելով անձանք Արմեն Առնելյանին եւ Դայր Թովմասյանին (Վերջինս այդ ժամանակ արդարադառնության նախարարն էր), ասել էր՝ «Տղեր, ինչ է կարծում եք, որ եթե դոր մենակ ինչ-որ տեղ ձեր թեկնածությունն առաջարեք, ու չումենաք ոչ նախազահի, ոչ Արգամիչի, ոչ դասախազի, ոչ բանակի աջակցությունը, ժողովուրդը ձեզ ընտելու է, չի ընտելու, տղեր, ձեզ էնքան կծեծն դալանների տակ...»:

Կաթոլիկ եմ դատահական չեմ, որ ՀՀԿ-
ՀՅԴ՝ փետրվարի 24-ին ստորագրված բա-
ղաբական համագործակցության մասին
հուշագիրը ստորագրեց հենց Արմեն Առ-
ևսյանը: Բայն այս է, որ Առևսյանը՝ նաև
Տիգրան Սարգսյանի, աղա՝ մասամբ
Դովիկ Արքահամայնի կարինետնում
այն նախարարներից է, որոնց ամենա-
շատը են բնադրական դաշնակցական
գործիչները: Քիմա, Շհօն է, նա այլեւ
նախարար չէ, բայց հենց նա իր կուսակ-
ցության անունից համագործակցության
հուշագիր ստորագրեց ՀՅԴ-ի հետ:

Բայց սա ՀՀԿ-ՀՅԴ հուշագի ոչ թե
տիֆուշ, այլ սոնրազրման արարողության

կե կարելի է ասել, որ դարն Տարու Մարգարյանն այդ օրը նախագահական նում էր, որովհետեւ նախագահական նաև ավայրը գտնվում է Երևանում, ինը է ինչպես գիտենք, Երևանի բաղադրեալ է, բայց սա, հասկանալի է, լուրջ չէ: Ուրեմն ինչո՞ւ: Բանն այն է, որ Վեցշին ժամանակներում լուրեր են շրջանառվում որ կարող է տեղի ունենալ բաղադրեալ փոփոխություն, ընդ որում ներին կազմվ, այսինքն հանրապետական Տարու Մարգարյանին կփոխարինի մեկ այս հանրապետական: Եւ ահա, Տարն Մարգարյանի ներկայությունը՝ «դեռության եւ ազգի համար այդ կարեն օրով» նախագահականում, նախագահի կողին նշանակում է, որ Տարն Մարգարյանը Երևանի բաղադրեալն է եւ մնալու է Երևանի բաղադրեալ, համեմայն դեղու այնքան, որքան կանգնած է նախագահի կողին կամ հակառակը. նախագահի կանգնած իր կողին:

Եւ Վերջաղես՝ արարողակարգայի երրորդ նըրությունը. ինչո՞ւ երկու կու

սակցությունների միջեւ համագործակցության հուշագիրը ստորագրվեց հենց նախագահականում: Այս, Հանրապետության նախագահը իշխող՝ Հանրապետական կուսակցության նախագահն է, եւ հուշագիր ստորագրող կողմերից մեկը իշխող կուսակցությունն է, բայց նա նաև շախմատի ֆեղերացիայի նախագահն է, ուրեմն ինչո՞ւ այս հուշագիրը չստորագրվեց շախմատի ֆեղերացիայում, մանավանդ, որ ի դաշիւ դաշնակցական գործիչների, Երանց էլ փայլուն շախմատ են խաղում: Խնդիրն այն է, որ հուշագիր ստորագրումը հենց նախագահականում արդարացված կլիներ, եթե հուշագիր ստորագրողներից մեկը նախագահը լիներ, մինչդեռ նախագահն այդ օրը հետեւում կանգնած էր, նախագահը՝ եւ ՀՅԴ Բյուրոյի ներկայացուցիչ Դանի Մարգարյանը: Գուցե փաստաթուղթը վերջին դահին նախագահականո՞ւմ է եղել, կամ դրա շուրջ հենց նախագահականում են աշխատել, ու փաստաթուղթը դուրս հանելու փոխարեն, որուել են մարդկանց ներս հրավիրել, գուցե...Ամեն դեղուու վարկած է:

Բայց այս ամենն, իհարկե, կարեւոր չէ, կարեւորը փաստաթղթի տեսան է, որը ստորագրեցին Արմեն Առողյանն եւ Աղվան Վարդամյանը եւ ավելի կարեւոր՝ այդ տեսում արտահայտված գործողությունների երկուստե իրականացումն է, հնարավորինս ուուս... Մենք, նկատի ունեմ բոլորս, միայն ուրախ կյիմեմ դրա համար, քանի որ հուշագրում արտահայտված մտերզ իրաւայի են: Բա որ գործողություն դառնան, որքան իրաւայի կիհնի:

Իսկ եթէ չդառնա՞ն, եթէ չդառնան, ա-
ղա... Ապա դալանների մոտ սղասում
ենք բարեկեցիկ եւ ուժեղ Հայաստանին,
իսկ որով ի՞նչ հասկացաք, մենք ին Վարդ-
գես Գասղարիի խցակիցները չենք, որ
ծեծեմ:

Կուսակցություն բացելու իրավունք

Ի արերություն լրավամիջոցների, կուսակցությունների շատ՝ լավ չէ, բայց որ եթե լրավամիջոցների առատությունը նշանակում է բազմակածություն, առաջ կուսակցությունների առատությունը նշանակում է դաշտակտում: Բայց այս ամենը՝ որպես կանոն: Իրականում մեր երկրում լրավամիջոցների շատ լինելու էլ լավ չէ, բայց որ այն չի աղափում բազմակածություն, այլ ձեռագործում է լրավականների թափայություն: Եւ ամեն նոր բացված լրավամիջոց Աժ-ում ընտրված կուսակցության նման ի սկզբանե հայտարարությամբ է հանդս զայխ՝ ինքը ընդդիմադիմի՞ է, թե՝ իշխանական, եթե ընդդիմադիմի է, առաջ իսկական ընդդիմադիմի է, թե՝ իշխանության խամաճիկ, եթե իշխանության խամաճիկ է, առաջ իշխանության ո՞ր կոնկրետ թեկի... Մի խոսնվ, Հայաստանում խրախուսվում է միայն մի բանի առատություն՝ փողի՛, ավելի ճիշճ՝ փողատերի՝, բայց որ շատ փող Հայաստանում կա, Հայաստանում շատ փողատեր չկան:

Կաթով եմ, որ ամեն նոր բացված կուսակցություն իր ուժադրության կենտրոնական հենց այս հարցը կամ նախ եւ առաջ այս հարցը, թեկող՝ նաեւ այս հարցը դեմք է դահի: Այսինքն, եթե մեկը Հայաստանում կուսակցություն է բացում, որդեսզի Հայաստանում լայն տարածում տանա լիբերալ արժեները, ճյուսն էլ բացում է, որ դահուանողական գաղափարախոսությունը վերջնականացնես իմնավորվի այս երկրում, աղա միայն այստանով իմաս չունի կուսակցություն բացել, անի որ իմաս չունի այսօվա ժողովրդին բացատել, թե ինչ է լիբերալիզմը եւ ինչ է դահուանողականությունը, կամ սոցիալիզմը: Եւ գիտեն, եւ տեսեն

կանց համար բավարար չէ միայն իրեն սրտերից խոսելու Վարդեռություն, մասն վանդ երը դրանով փայլում են ամբողջա վարության հին վարդեռները:

Եւ ուրեմն ովկի հրավումը ունի կրտավացություն բացելու ըստ օրենի՝ բոլորդ, եթե, իհարկե չափահաս են, հոգեկան խանգարում չունեն (նախան կրտավացություն բացելը եւ հայաստանյան բաղական դաշտ ճնշելը, հետո՝ ոչինչ), եւ հսակ ձեւակերպված գաղափարախոսությունը եւ կրտավացական ծրագիր ունենալու համախոների թիմ։ Այսինքն, օրենքի մեր թաղի Էդոյին չի արգելում կրտավացություն բացել, բանի որ նա չափահաս է, հոգեկան խանգարված չէ, հսակ ձեւակերպված գաղափարախոսությունը ունի (թեկուց՝ վիճելի-անընդունելի), եւ են

Բայց սա՝ էդըն, շատերը ին ուզր՞մ են
եւ չե՞ն որ շատերը կուակցություն են բա-
ցում հենց այս գեր մի դաշտառով, որու-
հետեւ ուզում են: Ճետ դուրս են զալի-
կուակցությունից էլ, քաղաքականությու-
նից էլ, որովհետեւ էլ չեն ուզում, մի խո-
ռով՝ ուզր՞մ են՝ բացում են, չե՞ն ուզու-
փակում են, իրե՞նց են ուզում, մանում ե-
այնտեղ, որտեղից ուզում են, էլ չե՞ն ո-
զում, դուրս են թերվում: Մի խոսքով՝ Եղո-
ծիչ է ասում...

Օորեւաբթի օրը ԲՀԿ խնբակցության անդամ Ստեփան Մարգարյանը հայտարարել է, որ Վարդան Օսկանյանն իրավունք ունի կուսակցություն բացելու, բանի որ՝ «Պարոն Օսկանյանն այնքան զիտակ է Քայաստանի ներիին կյանքին, արտահին հարաբերություններին եւ ընդիանրաբես իրավիճակին, որ բոլոր իրավունքներն ունի կուսակցություն ստեղծելու»:

Գիտեմ, եթե Երկի ներփակ կյանքին, արտափին հարաբերություններին եւ, ընդհանուրապես, իրավիճակին, եւ մի բանի օտար լեզուների գիտակ լինելը իրավունք է տալս կուսակցություն ստեղծելու, առաջ այդ իրավունքը նաև Որբեաց Զոչարյանն ունի, օրինակ, չնայած եթե Զոչարյանը օգսվի՝ կուսակցություն բացելու իր իրավունքից, հազիվ թե Օսկանյանն իրենը բացի:

Այսուհետեւ որ մենք իրաշավի երկրում ենք աղրում, որտեղ կուսակցություն բացելու իրավունքը դայնանավորված է Շերժին կյանքին եւ արտափին հարաբերություններին եւ առհասարակ իրավիճակին գիտակ լինելու հանգամանենով, կամ բնակչության կենսամակարդակը բարձրացնելու ցանկությամբ եւ ռեսուրսներով, առավել եւս՝ օսար լեզուների իմացությամբ, կամ, ենթադրենք, երաժշտական աշնչազն մեկ գործիքի վրա նվազել կարողանալու ունակությամբ, այլ այդ իրավունքն ունեն եւ նախկին նախագահը, եւ նախկին ԱԳ նախարարը, եւ Ազգային անվտանգության նախկին նախորդականը եւ... մեր թաղի Եղոն: Պարզաբան նախկին նախագահն ու մեր թաղի Եղոն չեն ուզում: Իսկ դուք ուզր՞ած եք... Նկատի չունեմ՝ կուսակցություն բացել, նկատի ունեն, որ բոլորն ունենան կուսակցություն բացելու իրավունք:

ԱՐԱ ՄԱՐՏԻՐՈՍՅԱՆ

ԵՏՍ ինտերման եւ մակրոնմետուրյան հարցերով նախարար, ԵՏՍ կղեգահայի անդամ **Տայյանա Վալյովյան** հայտարարել էր, որ թե՛ւ ԵՏՍ աշխատում ոչ աշխատում դասնեւներ դե յուրե չկան, սակայն կան երկրներ, որ դրանք կիրառում են: Որպես օրինակ նա նշել էր Հայաստանում ԵՏՍ երկներից ավտոմետնաներ Ներմուծելիս ֆիզիկական անձանց նկատմամբ ավելացված արժեթիվ հարկի գանձումը: Ըստ Վալյովյայի, նան դասնեւները «հստակորեն արգելված են օրենսդրությամբ, եւ դրանք դեսք է մերազմեն»:

Բնականաբար, այս հայտարարությունը լայն արձագանք գտավ Հայաստանի լրատվամիջոցներում։ Շահարկումների դաշտական նույնութեան չեղապէ։ Ընդ որում, ուղղված թե՛ Հայաստանի կառավարության, թե՛ ԵՏՄ կառույցի դեմ։ Զուացագույն նաև ՀՀ ֆինանսների նախարարության արձագանքը։

Ֆինանսների փոխնախարար Արմեն Ալավերդյանը հեռուստաեսային հարցազրույթ հայտարարեց. «Պատճենաբառն հայտարարում եմ այստեղ որեւէ ժեղում կամ բացքողում չեմ ունեցել, ամեն ինչ արվել է դեռական բյուջեի շահերից ենթակա վագական տողին, տաղին համապատասխան»: Շարունակելով դարձարանել, փոխնախարարը հետեւյալը հայտնեց. «ԵՏՍ Երկրների Հայաստան ապրանքներ ներմուծելիս սահմանի վրա նախառությ չի գանձվում, սակայն գանձվում է ԱԱՀ: Տարբերությունն այն է, որ եթե Գերմանիայից է ներմուծվում, առա այս դահին այդգումարը գանձվում է տասն օրվա ընթացքում, իսկ եթե ավտոմետենան ներմուծվում է ՈԴ-ից, գումարը կարող է վճարվել ներմուծման ամսվան հաջորդող ամսի (մինչեւ 20-ը)»: Ըստ Արմեն Ալավերդյանի, անցումային դրույթներով սահմանին ԱԱՀ գանձելով իրավունքը Հայաստան ունի եւ մեր Երկիրը ԵՏՍ օրենսդրությունը չի խախտել:

Այդուհանդերձ, ԵՏՄ դաշտոնյաները շարունակեցին ղղոհել, որ Հայաստանը խախտում է միության օրենսդրությունը, իսկ Հայաստանի դաշտոնյաները՝ թե ամեն ինչ օրենքով է կատարվում:

Իրականում, ԵՏՄ-ին Դայաստանի Հանրապետության անդամակցության դայնանագրում իսկապէս կա անցունային շրջան 1-8 տարի ժամկետով, որի ընթացքում դեմք է միասնականացվեն եւ հստակեցվեն մասնային հարկային օրենսդրության եւ դրանց կիրառման հետ կապված հարցերը: Այդ շրջանում ԵՏՄ անդամ Երկրներն իրավունք ունեն հատուկ կարգ սահմանել իրենց տարածք Երմություն աղբամաների համար: Այսինքն, իրականում Ռուսաստանից ներմուծած ավտոմոբիլները հարկելիս, Դայաստանի Հանրապետությունը օգտվում է անցունային շրջանից: Իրավիճակի դարձարանան նոյատակով հավելյալ տեղեկատվություն տրամադրեց ՀՀ միջազգա-

ԵՏՄ-ից ավտոմելենաների ներմուծման հարկումը միակ խնդիրը չէ

*Մարտին բնաւորկվելու են Միության ներսում ավելացված
արժեքի հարկման հարցերը*

Ասինքն, առաջիկայում այս խնդիրն հանգուցալութում կլինի, որը հուսով ենի բացասաբար չի անդրադանա դեսական բյութի մուտքերի վրա, միաժամանակ չի առաջացնի հավելյալ կամ կրկնակի հարկում ԵՏՍ-ից ավտոներնաներ ներմուծելիս եւ ընդհանրաբես ուղարքան ներտուու արտահաննան եւ ներւուծնան ժամանակ:

7.4.- Կառավարության երեկով նիստը վարչապես դումիկ Արքահամյանն նորադարձավ ԵՏՄ երկրներից ՀՀ բարեպահիների կողմից ներկրված մեթմանադրության ԱՐ հարկման խնդրին: Նա հետեւ

ւն ասաց. «Խնդիրը ԵՏՄ համար նոր : Ղազախստանում նովստեղի գործել է նաև անցումային սահմանափակում, նդիրը նոր չէ նաեւ մեր տնտեսական բարեկանության օրակարգում նորգրկվածության տեսակետից: Վերջին տևողականության դրագում ՀՀ կառավարությունը անընդհատ ու ակտիվ բնարկում է ունեցել ԵՏՄ-ի իր գործընկերների հետ, առեւտրի հիմնական խոչընդունակացող ԱԱԴ-ի ամենաամենա պահանջմանը կերպով հարցը ՀՀ նախագահի հետ՝ մի որոշել ենի վերանայել ոյլորոշ կարգուրող օրենսդրությունը»: Այսուհետեւ ովկի Արքահամայնք առաջարկով «Աղաւագված արժեթի հարկի մասին» օրենսդրությունը համագիծ ըցվեց նիստի օրակարգ, որով նախատեսվում է Եվրասիական տնտեսական բարեկանությունից ֆիզիկական անձանց կողմանց ներկրվող ավտոմեթենամերի համար վելացված արժեթի հարկը չգանձել:

Հայոց պատմութեան համար կամ առաջարկ է ներկայի իր օգտագործման համար եւ այդ դեպքում 2017 վականի հունվարի 1-ից դեմք է ազատ ԱԱՀ-ի վճարումից: «Դիմա մենք կրտսում ենք այդ ժամկետը», հայսմեց Հոգի Արքահամբար:

Դարձ Անրկայացրեց փոխվարչապետ, ոջազգային և նմանական հնտեղման եւ սրբականության նախարար Վաչէ արքիեպիսկոպոս եւ առաջարկեց նախա- ծին անհետաձգելի ճանաչել եւ երկու օր ամանակ տրամադրել՝ վեցնական ականական համար:

SURVIVAL

Առողջապահությանը հաջորդ տարի կկանգնի
չորս ամսով, իսկ այս տարի էլսակազինը
գուցել նվազի

Առողջապահության 2017 թվականին կանգնելու է ոչ թե նորմատիվը նախատեսված 35 օր, ինչդեռ ամեն տարի է տեղի ունենում, այլ նորմատիվային կանգից հավելյալ եւս 90 օր, այս մասին երեկ խորհրդարանում հայտնեց Հանրային ծառայությունները կարգավորող հանձնաժողովի նախագահ Ռոբերտ Նազարյանը: Պատճառը առնակայան փակումը եւս տասն տարի հետաձգելու եւ այդ առթիվ միջոցառումների իրակացման անհրաժեշտությունն է: Այսինքն՝ հաջորդ տարի չորս ամսից ավելի մենք առողջապահի եժան՝ չորս դրամանոց էներգիան գարնանից չեմ ստանա: Թե ինչ հետեւանմեր կունենա դա, որքան լրացուցիչ թեր կը երի էլեկտրաէներգիայի սակագնի վրա՝ դեռ հաշվարկների խնդիր է, ինչդեռ եւ այն, թե արդյունք ուայ չէ թեր հովհարակին անօառումների: Խնդիրը

այս տարի Էլեկտրաէներգիայի սակագնի վերանայման մասին կարելի կլինի խոսել առդիվ վերջին միայն, Երևանի կորուստների այժմ առկա նվազումը վերջնականացել կիհաւարկվի:

Ի դեմ՝ Ռ. Նազարյանը նաև հայտնեց, որ ՌԴ-ի հետ գաղի սակագնի նվազեցման վերաբերյալ քանակցություններ են ընթանում, որնն վերաբերյալ դրական առողջությի առումով նա լավատես էր:

Վեդու ջրամբարի ծրագրի շարունակման համար մոտ 500 հազար եվրո հատկացվեց

Մոտ 500 հազար եվր երեկ կառավարությունը հասկացրեց Վեդու ջրամբարի շինարարական աշխատանքները չկանգնեցնելու եւ հնարավորինս արագ սկսելու հաճար: Ըստ որոշակ հիմնավորման, «Վեդու ջրամբարի եւ ոռոգման համակարգի կառուցման» ծրագրի ուղանակում ընթանում են նախագծման եւ նրգութայի փաստաթղթերի տառապատճենման աշխատանքները: Կարե

Մորելով ընդունված որոշմամբ, Վարչապետ Հովհակ Արքահամյանը նշեց, որ կառավարությունը ջրամբարաշինությունը հայտարարել է գերակա ուղղություն, եւ Բայլեր են ձեռնարկվում ծրագիրը ուժ կանոնի կոչելու համար:

ՀԱՆՐԱՅԻՆ գԵՐԱԼՎԱ ԸՆԻ՝ «ԴԻՆ ԵՐԵԱՆ» ԾՐԱԳՐԻ ԻՐԱԼՎԱՆԱԳՄԱՆ ԽԱՆՈՐ

Երեւան բաղադի զիլավոր ղողոտայի՝ Աբովյան,
Փավստոս Բուզանդի, Եզնիկ Կողբացու եւ Արամի փո-
ղոցներով դարձակված տարածքների նկատմանը կա-
ռավարությունը Երեկ բացահիկ՝ գերակա հանրային
շահ ճանաչելու մասին որոշում ընդունեց։ Դա հնարա-
վորություն կտա ավարտին հասցնել բաղադաշնական
ծրագրի իրականացումը, որով մասնավոր ներդրումների
հաշվին Երեւանի կենտրոնից կվերանա կիսախարիտով
բնակելի ֆոնդը եւ Գլխավոր ղողոտայի վերնօցյալ տա-
րածքում հնարավոր կլինի վերականգնել «Յին Երեւան»
դատամասարաւաբետական միջավայրը։

ՄՐԳԱՆԱԿԱԲԱՌԱԾԽՈՒԹՅՈՒՆ

Նկարիչների համար

Հայաստանի նկարիչների միությունը՝ ՀՀԿ, ՈՐՍ Եւ ՀՀՍՍ հետ համատեղ հայտարարում են Հայ կերպարվեսի լավագույն ստեղծագործությունների 2016թ. մրցանակաբաշխություն նվիրված ՀՀ անկախության 25-ամյա հորեալին, հետեւյալ անվանակարգերում.

- 1. Գեղանկար - 4 մրցանակ, յուրաքանչյուր՝ 450.000 դրամ**
- 2. Քանդակ - 2 մրցանակ յուրաքանչյուր՝ 400.000 դրամ**
- 3. Գրաֆիկ- 2 մրցանակ - յուրաքանչյուր՝ 250.000 դրամ**
- 4. Դեկորատիվ կիրառական արվեստ - 1 մրցանակ՝ 250.000 դրամ:**

Մրցանակային ֆոնդը կազմում է 5,5 միլիոն դրամ:

Մրցույթին կարող են նաև ակցել Հայաստանի նկարիչների միության անդամներ՝ Հայաստանից եւ Արցա-

Մրցանակաբաշխությունների հաղողության դիպումներ եւ հանձնում Արքա Արքայական և Ռադիկ Մարտիրոսյանը

Առաջին փուլում ընտրված 20 երգեր կանցնեն 2-րդ փուլ:

Մրցանակաբաշխության երկրորդ փուլում համեմատած կատարմամբ կներկայացվեն առաջին փուլում ընտրված 20 երգ, որոնցից լավագույն 6 երգերի հեղինակները կարժանանան դրամական դարձեների:

Երկրորդ փուլը կկայանա 2016 թ-ի հոկտեմբերին՝ Արամ Խաչատրյան համեմատարահում, Հայաստանի ռադիոյի եւ հեռուստաեսության սմբֆոնիկ-էստրադային նվագախմբի մասնակցությամբ:

Սահմանված են հետևյալ մրցանակները.

Եսրաղային/Հայրենասիրական երգի մեկ 1-ին կարգի մրցանակ՝ մեկ մին դրամ

Եսրաղային/Հայրենասիրական երգի երկու 2-րդ կարգի մրցանակ, յուրաքանչյուր՝ 750 հազարական դրամ

Եսրաղային/Հայրենասիրական երգի երկու 3-րդ կարգի մրցանակ, յուրաքանչյուր՝ 500 հազարական դրամ

Մրցանակաբաշխության նյութերը ներկայացնել անձանք կամ ուղարկել Հայաստանի ժուռանակաների միությունը մինչեւ 2016թ. սեպտեմբերի 20-ը, Երևան, Պուտիկինի 3/1, հեռ. 56-12-76. Մրցանակաբաշխության արդյունքները կամփոփեն 2016 թ. հոկտեմբերին:

Կինեմատոգրաֆիսների համար

Հայաստանի կինեմատոգրաֆիսների միությունը՝ ՀՀԿ, ՈՐՍ Եւ ՀՀՍՍ հետ համատեղ հայտարարում են Հայաստանի «Համազգային միասնականությունը հավաքական ուժի եւ հզորության գրավական» թեմայով, Հայաստանի անկախացության 25-ամյա հորեալին նվիրված 2016 թ. լավագույն վավերագրական ֆիլմերի մրցանակաբաշխություն:

Վավերագրական ֆիլմերի մրցանակաբաշխության թեման ծավալուն է եւ կարող է ընդգրկել հայ ժողովունի համար վճռորոշ իրադարձություններ: Ցանկալի է, որ ենթազի մրցանակաբաշխությանը ներկայացնել ֆիլ-

խից, ինչողևս նաեւ սփյուռքահայ նկարիչները:

Մրցանակները կտրվեն միայն Հայաստանի անկախության 25-րդ արեւելադին նվիրված թեմատիկ աշխատանքներին:

Հանձնաժողովն իրավասու է փոփոխել անվանակարգերի բանակը եւ մրցանակների գումարների չափը՝ ըստ փաստացի ներկայացված ստեղծագործությունների, սակայն միայն ընդհանուր մրցանակային ֆոնդի սահմաներուն:

Աշխատանքները ներկայացնել Հայաստանի նկարիչների միությունը՝ 2016թ. սեպտեմբերի 1-ից 10-ը: Սփյուռքահայ նկարիչները մինչեւ սեպտեմբերի 1-ը՝ էլեկտրոնային արտերական արտյունները՝ artunion-75@yahoo.com հասցեուն: Մրցանակաբաշխության արդյունները կիրարական ընթացիկ տարվա հոկտեմբերին:

Հասցե՝ Երևան, Արքովան 16

Հեռախոս՝ 56-47-24, 56-48-53

Կոմոդիզնորների համար

Հայաստանի կոմոդիզնորների միությունը՝ ՀՀԿ, ՈՐՍ Եւ ՀՀՍՍ հետ համատեղ հայտարարում են Հայաստանի անկախության 25-ամյակին նվիրված Եսրաղային/հայրենասիրական երգի 2016թ. մրցանակաբաշխությունը՝ «Համազգային միասնականությունը հավաքական ուժի մեջ մտնելու գրավական» նշանաբարձությունով: Մրցույթի նորատակն է աջակցել, խրախուսել հայ դրամի նշանակությունը երգարվեսի գարգարացման ու դրամականության մասնակիությունը:

Մրցանակաբաշխության դաշտում մասնակիությունը՝

Եսրաղային/հայրենասիրական երգի մրցանակաբաշխությանը կարող են նաև ակցել միայն Հայաստանի կոմոդիզնորների միության անդամներ՝ Հայաստանից, Արցա- նից, Արցական է հայկական սփյուռքից, առանց արեւելադարձության:

Մրցանակաբաշխության դաշտում մասնակիությունը՝

Եսրաղային/հայրենասիրական երգի մրցանակաբաշխությանը կարող են նաև ակցել միայն Հայաստանի կոմոդիզնորների միության անդամները:

Երգի տեսահայտությունն ազատ է՝ ըստ կոմոդիզնորների հայեցողության:

Մրցույթի ներկայացվող աշխատանքները դեմք է լինեն համակարգչային նորագույնը:

Ժողովի որոշմանը կարող է լինել մրցանակային ֆոնդի վեարաբաշխություն:

Մրցանակաբաշխության առաջին փուլի հայտեն ընդունվում են մինչեւ 2016 թ. հունիսի 15-ը: Առաջին փուլի արդյունքները կիրարական ընթացիկ 2016 թ. հունիսի:

Եսրաղային/հայրենասիրական երգի երկու խրախության մրցանակ, յուրաքանչյուր՝ 300 հազարական դրամ

մեկ մրցանակ երիտասարդ ստեղծագործողի համար՝ 500 հազարական դրամ

Մրցանակային ֆոնդը կազմում է 7 միլիոն դրամ:

Ստեղծագործությունները ներկայացնել կոմոդիզնորների միություն:

Հասցե՝ Երևան, Դեմիրճյան 25

Հեռախոս՝ 52 42 92

Լրագրողների համար

Հայաստանի ժուռանակաների միությունը՝ ՀՀԿ, ՈՐՍ Եւ ՀՀՍՍ հետ համատեղ հայտարարում են 2016թ. ժուռանական լավագույն հրադարակումների մրցույթ՝ նվիրված Հայաստանի անկախության 25-ամյակին՝ «Համազգային միասնականությունը որդես մեր ուժի մեջ մտնելու գրավական» թեմայով:

Մրցանակաբաշխությանը ներկայացվողը նյութերը դեմք է արտացոլեն Հայաստանի անկախացման դամական նշանակությունը, մեր հեռուսական ժողովունի ձեռքբերությունները, համայն հայության միասնականությունը ու միաբանությունը՝ հայոց դեսականության կայացման, համազգային նվիրական նոյատական նիւթական համար:

Մրցանակաբաշխությանը կարող են մասնակցել Հայաստանի, Արցական է Սփյուռքի զանգվածային լրացման հզորությունը, Հայաստանի ժուռանակաների միության անդամները:

Մրցանակային ֆոնդը կազմում է 5.5 միլիոն դրամ:

Սահմանված են հետևյալ մրցանակները:

Պարբերական մանուկ- երկու մրցանակ՝ 750.000-ական դրամ

Սփյուռքահայ մանուկ- մեկ մրցանակ՝ 350.000 դրամ

Անսագիր- մեկ մրցանակ՝ 350.000 դրամ

Սարգային մանուկ- երկու մրցանակ՝ 300.000-ական դրամ

Հեռուսահայություններ- երկու մրցանակ՝ 550.000-ական դրամ

Սարգային հեռուսահայություններ- մեկ մրցանակ՝ 480.000 դրամ

Ուսափունակություններ- երկու մրցանակ՝ 350.000-ական դրամ

Ցանցային ԶԼՍ-ներ- մեկ մրցանակ՝ 300.000 դրամ

մերն արծարեն անկախության 25 տարիների ընթացում՝ համազգային շահերի շուրջ հայ ժողովրդի միասնության աղակովման ուղղությամբ ձեռք բերված նվազագույնները, Հայաստան-Արցակ-Սփյուռք եռամիանության հետ առնչվող իմանականի նվազագույնը միությունը: Մրցանակաբաշխության համար արդյունավել նվիրված 100-ամյա արեւելա

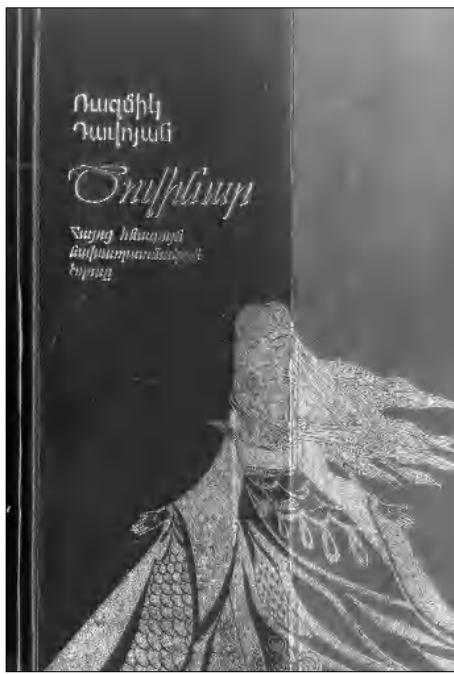

Վազգեն ԳԱԲՐԻԵԼՅԱՆ

Լոյս է տեսել Ռազմիկ Դավոյանի «Ծովինար - Հայոց հնագույն նախադատմական էղոսը» ինքնահրավեր խորագրով նոր գիրքը: Այդ ի՞նչ նոր էղոս է՝ հարցադրումով է, անշուշտ, որ ընթերցողութիշի բացի այս գիրքը: Պատասխանի երկու կերպ է ընթեր հեղինակը. նախ՝ գիտական հիմնավորման փորձ-առաջարկ՝ «Պատմական թոռւցիկ ակնարկ՝ իրատեսական կրահումների զուգահեռ ճանապարհներով» Վերնագրով, ուր հիմնավորում է, թե «Սասնա ծուեր» հանրահայք էղոսից շատ առաջ հայոց մեջ գոյություն է ունեցել մի ուրիշ՝ իր անվանումով՝ «Նախադատմական հնագույն» Էղոս, որ մեզ չի հասել (հասել են միայն դատարիկներ), աղայ՝ փորձել է մեկը օդ-մեջ արձակ ու չափածո դատումներով՝ հավաքել, հորինել, մշակել, ամբողջացնել այդ էղոսը, ավելի ճիշճ՝ դրա «առաջին գիրք», ինչընտել է Վերջին էղում:

Ի՞ն գոյրքին է հետադաշտական ժամանակական ժամանակակից ժամանակակից մի վիճակ, մի է-

ին նախորդող ջրեղեններից մեկի, որով իրազործվել է Ասծո զայրույթը Երկրի Վրա գոյություն ունեցող չարակետ կյանինի Ավատմանը»: Այդ է հուօպմ հեղինակին նաեւ Խորենացու՝ Նոյի ժամանակվա ջր- հեղեղի կաղակությամբ ասված «Երկրորդ դարի զարգագործ մարդկանց սատակումով...» միտք, ուր «Երկրորդ» հուօպմ է նաեւ «առաջինի» գոյություն: Մեզ հայտնի էլուսի՝ Սանասարի մայր Ծովինարի՝ ջրից հիյանալու գաղտնիքը նրա գենետիկ հիշողությամբ է բացարում Դավոյանը: Դիցաբանական Ծովինար ասվածնունու՝ իր նախանոր անունը ովկի գիշի՝ բանի՝ սերունդների փոխանցմանը է հասել մեր նոր ժամանակներին, ու նոր էլուսի ստեղծողները Գագիկ թագավորին աղօկան կնել են հենց այդ անունով: Նախատաճական այս էլուսում Դավոյանը Ծովինարին «Տեղափորում է» այն առաջին Զրիեղեղից ել առաջ, որտես ջրային տարերը կարգավորող օգնական ասվածնունու, ու նաեւ դաշնում է մայր Երկու՝ Սանասար եւ Բաղդասար Ծովածին որդիների եւ Աստիկ, Անահիտ, Գիսանե, Նամե դիցուիկիների:

մասնելի, ասեմբ միայն, որ հեղինակը իր հաճարձակ նախաձեռնության մի այլ արդարացում էլ ունի: Այն, որ թեև դարեի ընթացքում գիտուրունը նարդկանց անհասկանայի ու զարմանայի շամ զայտ-նիվներ է առ այսօր բացել, բայց տաս «հարցերի դատասխանները չունի, եւ առավելագույնը՝ իրեւ դատասխան, առաջարկում է Վարկածներ, որոնց հավաս- տիությունը նույնան է, որքան առասպել- ներինը, եւ դրանց հավատալ-չհավատա- լու հանգամանքը կախված է ընդամենը նարդկանց բարեհածությունից: Միաժա- մանակ հայսնի է, որ յուրաքանչյուր վար- ևած լասմին իրականութիւնները պահանջում են:

Գիտականների հուշումները բանալի են կամ հավասի աջակցում Դավիյանի նորագույն հաջորդնական համար, խորենացու գրառած առասպելները, ասերը որուակի նյոթ՝ նախաղաճական էլուսի «հիմնական մասը» հավաելու, բայց դժվարագույնը սկզբի, նախասկզբի որումն է, որը, ըստ Ենթադրյալ էլուսի, ներժողությունը դատնության սկիզբն է: Եվ այդ դատնությունը որդես էլուսի սկիզբ ներկայացնելու վարկածը «ձեւավորելու» համար, իր հոկ հավասումով, իրեն «հասու առավել հավասի աղբյուրները երեն են՝ Ասլվածառուն և Գիրք, խորենացու «Հայոց դատնությունը» եւ «Սասնածուեր» էլուսը», որնց հուշումներով, առանձին դրվագների ու մետերի մեկնաբանություններով ու կառուցումներով (հաճախ տամարանական ու համոզիչ, երբեմն՝ ոչ այնքան) նա փորձում է «վերագույն հայոց հնագույն նախաղաճական էլուսը»:

Այսպէս, Ս. Գրի առաջին խկ տողերը նրան հուշում են, թե «այն անսահման մեծ մի զրելեղի ակնարկ-Ըկարագրություն է, ասեմ՝ Առաջին Մեծ զրելեղի և ամ թեկուց Նոր ժամանակական օրենք-

մեր «նախա-նախա»-ն ու նրան շարունակողները: Ու եթե կարողանամբ իին կորած կոթողի փուռ-փուռ, ցրի եկած բեր կորները գտնել, իրար բերել, ազուցել տեղին, ինչպես հմուտ «ժինարարն է վերականգնում ավերված տաճարը նրա բեր կորներից»՝ փուռված կամ կորածների փոփոխաբեն համապատասխանեցնելով նորերը, հնարավոր է թերեւս վերագնել նաև մեր «նախաղաճնական էլուսի գրեթե ամբողջական տաճարը, որտեղ երկյուղածությամբ եւ արժանադարձվությամբ կարող է մնանել յուրախնչյուր հայ մանուկ», հավատացած է Դավիյանը՝ թերեւս ակնարկելով, թե կյանք մննող հայ մանուկին, դատանուն մկրտվել է ղետք իր սկզբի՝ իր նախաղաճերի, իր դատության ավազանում նրանց շարուկանողը լինելու արժանադարձիվ հղարտության զգացողությամբ: Եվ զիսկացությամբ, թե հեռավոր ո՞ր ժամանակներից են գալիս ու փոխանցվում մեր տեսակի հաւկանիշեմերը: «Ովեմի՞ եմ եղել մենք եւ որտեղից են գալիս» խորենացուց Զարենց ձգվող հարցը ուրեմն շատ ու շատ առաջ է եղեւ ու գուց չէր հնչվում, բայց դատասխան վկում եր առաստեղներում, փոր ու մեծ ասերում:

Դավիյանի հոււումը՝ նաեւ այս հնագույն էպոսի, որմես մանկանց (Եւ ոյ միայն) ներօնչարան համարումը, ինձ թույլ է տախս ասելու, թե այն առաջնադեմ ուղարկողը պատճեն է համարում մանուկ ու դասանի ընթերցողին: Ծնոռանանի, ու Ք. Թումանյանը իր «Սասունցի Դավիյանը» դրույնը (Էպոսի իր մշակումը) գրեթե հենց փոխրերի համար: Մեր Էպոսի (դասական մական թե նախաղաւաճական շրջանի) հնադարյան առասդեմների, ասերի, ապավանդությունների մշակման, նույնիսկ հեռուսների արդիականացումով, հնարքավի, իրադատում թե ֆանտասիկ սյուստեմներով ժամանակակից հեթիքաթերապևտիկ ստեղծումը՝ նրանց մեջ մեր ազգային ու համամարդկային որակների ընդգծումը ներով, մանուկ ու դասանի ընթերցողի համար միշտ էլ կարող են հետաքրքրական լինել, էլ չեմ ասում՝ կարեուր ու անհրաժեշտ միշտ ու մասնաւում՝ առաջարկությունը կայակղիչ խաղերից ու դասկերներից մի դաս կտրելու, այլեւ չկտրելու համար իր դասմությունից, մարդկային այս որակներից, որ ունեցել են մեր նախորդները ի սկզբանեւ ու փոխանցել սերները սերունդ:

Սկզբի, ակունքների որոնման, այն մինչ չեւ ծովերի ասլվածուի Ծովինար ու ջրային ծնունդ Սանասար ու որդի Սեն Շայր-Միեր ասլվածներին հասցելու նորատակը, հեղինակի հավաստմամբ բնակ չի ենթադրում նախանձախնդրություն «մեզ ուրիշ ժողովուրդներից նախառավորություն տալու կամ մեր մեջ ավելորդ հղարտություն բորբոքելու», այլ, ուղարգամես ջրի՝ որդես կյանքի սկիզբ ու ամենագլխավոր դայման, մեր ժողովուրդի դասկերացումն է հնագոյն առասպելներից սկսած առ այսօր, ու դաշտահական չէ, որ Օրանց անուններով կոչում է իր զավակներին՝ սերնից սերուն:

Սկզբնաղեն ու առաջին հրատակության համար, անըուշ, կարելու էր ու անհրաժեշտ գրի առաջարան-խոսքը «Դասմական թուրքիկ ակնարկը»՝ ցույց տալու համար հեղինակի կրահումները կրվանները, բայց ի վերջո առավել կարելու է, թե ինչողիսին է բուն ստեղծագործությունը:

Վիլյամի (այսպես է անվանում ամերիկացիները՝ «Վիլյամի սկիզբ») չորս մասերից առաջինը Աստվածաշնչական հղում ունի՝ նոր աշխարհակերտումն ու մարդու արարումը, Զրիեղեղ ու Ն ո յ հեղինակային հավելումով՝ Առաջին ջրահեղեղ, ցրերի ասվածութի Ծովինարանը ու առաջին դաստիարակութիւնը՝ Սանկտ Պետերբուրգում և այլն աշխարհական քաղաքներում՝ առաջին առաջարկութիւնը՝ Հայոց առաջարկութիւնը և այլն։

սակայն խորենացու գրից է: Միայն թե այստեղ ինձ հասկանալի չէ, թե այս վերջին գոլփառ՝ Զրվանի, Տիտանի ու Յաղետնութեղի առասպելը հեղինակը ինչո՞ւ է դրեւ Նոյի դամնությունից առաջ, երբ ակնառու է իր հավասն ու սերդ խորենացու եւ նրա գործի նկատմամբ. չէ՞ որ խորենացին, մեջքերելով իր կարծիքով «օասերից ավելի ճշնարարիսո» Սիրիայի խոսքը, թե Նոյի «դեմի Յայաստան նավարկումից հետո երկի հիշաններ են դառնում Զրվանը, Տիտանը եւ Յաղետնութեն», ավելացնում է՝ «որ ինձ թվում են՝ Սեմը, Թամը եւ Յարեթը», աղա շարունակում է դամել ամբողջ առասպելը հենց Սիրիլյայից՝ դամնությունը հաստելով «ոնանց անգիր իին զրոյցներով» եւ հավելելով, թե «արեւելի կողմերում Սեմին Զրվան են կոչում»: Նաև ասեմք, որ խորենացին Նոյի որդի Յարեթին հենց Յաղետնութեղ անունով է կոչում, նրա սերնդից Յայկին «Յաղետնության Յայկ» է անվանում, իսկ Բելին, որ Թամի սերմորից է՝ «Տիտանյան Բել»: Տարբեր առասպելների, վիմերգերի ստեղծման ժամանակ կարող են, իհարկե, տեղերը, ժամանակները խառնվել, ես ու առաջ ընկնել, բայց մասկող հեղինակը, որ հետանու է նաև

«Онүүлүр».

ղամություն ստեղծելուն, «առասպեկտից ղամություն կորզել»-ուն, թերեւս դեմք է ղահի շոքայի օրակաների տեղը: Գուցե, մտածում են, հեղինակը կամեցել է տեստել, թե «աշխարհակործան ղատեազմները» ենթի են Սոյից առաջ, եւ այդ ղաճառով է Ասված ճարդկանց ջրհեղեղով ղատժել: Թերեւս, բայց Ս. Գիրը դրա ղաճառը համարում է «չարազործություն», «աղականություն», «անարդարություն», որով լցվել էր Երկիրը:

Այս ճատում ես մի հարցական էլ ունեմ: Արդեն Ասվածաշնչով աճրակայված՝ աշխարհի ստեղծման վեցօրյա ժամանակից ինչո՞ւ է Դավիյանը այստեղ նարդու արարման ժամանակը թողնում հետագա օրերին: Իմ էն էլ է ասում, թե «Վեց օր արարեց», «յոթերորդ օրը նա դադար առավ», բայց... հետո միայն՝ «Խորհում էր սակայն, // թե ինչ կենդանի էակ ստեղծի», որ սեր դարձնի իր ստեղծած գեղեցիկ ու կաշարյալ երկրին: Եվ հետո միայն, Ծովինարի խորհրդով («Տե՛ր, ին դասկերով նրան արարի»), նա կավից կերտում է մարդուն, հայսնի չէ ութերորդ թե հաջորդ օրերին: Ինչո՞ւ:

Վիլյամի մնացած երեք մասերը հիմնեթանոսական շրջանի բանահյուսությունից մեզ հասած վիլյերգերն են երեք բազալտամեթի՝ Հայկի, Արամի ու Տիգրանի մասին, որոնք հայտնի են Խորենացու «Հայոց դասմություն» գրից (Առաջին գլուխ՝ «Հայոց մեծերի ծննդաբանությունը»): Իսկ ինչու համապես այս վիլյերգերը, հեղինակին «հոււել» է («Պատմահրա խորհրդի հետևողությանը») Խորենացին, որ գրել է. «Ուստի ես սիրում եմ 汝 բազության այստես կոչել - Հայկ, Արամ, Տիգրան, որովհետեւ բաջերի սերմանոց բացերն են, իսկ նրանց միջին եղածմերին ով ինչուն ուզում է, թող կոչի»: Դավոյանը այս բազալտամեթի դասմությունները ա-

ուանձնացնելով՝ թռուցիկ հիշատակում է նաև Ծրանց իրավ միացնող անուններ, որ դահլյանի սերունդների, դասմության կապեր:

Արասդեմերով ու գրուցներով, անզամ այլոց գրավոր փոխանցմանք (հենց ժողովրդական գրուցների հիման վրա, որը Խորենացու՝ Կաղաքակ արթայի դասվերով, բաղվածարար, մեզ է թողել Մար Արա Կատինացին), Հայոց դամության սկզբուն Համետոսքյան Հայկն է, Նոյի Հարեր որդու թռօսան թոշը, Թորգոնի որդին: Արանք Հայկից հետո Վեցերորդ սերունդն է, իսկ Տիգրանը շամ ավելի ուժ օջախի, մեր Հայկապյան տոհմի թագավորներից է, Պարույր Ակայոյրդուց հետո ութերորդը: Հայկը՝ Ակիզեն է հայութանի և հայոց մեջմին (չը որ հետո մերուն է

Գ ԱԶԳ-ՄՃԱԿՈՒՅԹ

ԵՐԱԾՈՎԱԿԱՆ

ազգերի առաջին հյուսանիշը), ըստ Կա-
հինայի՝ «ասվածներից առաջ Եկած»
«հսկաներից մեկը, անվանի եւ բազ նա-
խարար» (*«Բարեկալնյան խառնակու-
թյան»,* Տարբեր ազգերի լեզուների առա-
ջացման, նրանց «ողջ աշխարհով մեկ»
սփռվելու ժամանակն էր):

Երեւանի հայկագյուղական բազմաթիվ մասնակիցները կապույտ գույքում մեջ կազմում են ծանրակշիռ մաս, իսկ սկիզբանը՝ Աստվածաշնչան ու դիցաբանության հիմքերով ու «Ղրահումների զուգահեռ ճանապարհներով», նրանց Սկզբի որոնման գծնելու մի փորձ է, որ կարող է նաև ընդդիմախոսներ ունենալ (գուցե բանագետները այն «գիտականորեն» փաստարկված չհամարեն), այս դեպքում, թե՛րևէս, կարեւոր այն է, որ ամբողջության մեջ վիդապար կարդացվում է հետարքությանը եւ այն նախադաշնական մեր է-դոսը համարել՝ բնավ այդանելի չէ: Բայց արդյո՞ք այն ունեցել է ընդհանրական անուն եւ այն էլ՝ «Ծովինար», դժվար է ասել, եթե անգամ մեր հեթանոսական բանահյուսության մեջ ծովերի ասվածություն տրվեր նախասկզբի դաշինք: Դավոյանի «հավաքած» վիդապար է մոռում էլ այդ դիցուհին ընդհանենը առաջականացնելու համար առաջարկություն է առաջանալ:

Հայոց հնագույն էղոսի որոնման ճանապարհին

Դ. Դեմիրճյանը, Վարդանանց ղատերազմի ու «Սասունցի Դավիթ» էլուսի իր խորազնին ուսումնասիրությանը, զուգահեռներով արել է այն ուշագրավ եղահանգումը, թե «Սասունցի Դավիթը» կրում է իրեն նախորդող «Տարն», «Պարսից ղատերազմ» եւ իրեն զարմանալի նման «Քայլ եւ Բել» վելերի ազդեցությունը, արձագանքել է .. նման վետերի սյուժեներին... Որդեգրել է հայ ժողովրդի հիմնական թեման իր զաղափարով - ղաւառանական թեման...»։ Ահա «Սասունցի Դավիթ» էլուսում հերոսները կրպի մեջ են մասում զուտ ինքաղաւառանության համար, բռնավորի, իրենց ստրկացնողի դեմ, Դավիթը ոչ միայն չի կուզում թեմանու զորի դեմ, այլև նրանց

Խորհուրդ է տախս տուն Վերադաշնալ: Եղոսի հեռոսների համար գերակա զգացումը հայրենասիրությունն է, ազատա-սիրությունը: Այդպես է նաև Կարդա-նանց համար՝ ընդդիմություն Հավկերի քրնացմանը. Ավարայրի ծակատամարտը դարտադրված դաշտանություն է (ինչ- պես Սարդարապատում 1918-ին), որ ապատաճրության հետևանքն էր, այդին- սին է նաև Յայկի կողիվը Բելի դեմ (դա- տահական չէ, որ Խորենացին այդպես էր վերնագրում է այն՝ «Յայկի ապատաճրու- թյան ճամասին»): Այս վիդասում էլ, Խորե- նացուն հարազա մնալով, Դավոյանը այդ գաղափարը ընդգծում է հենց Վեր- նագրում՝ «Յայց իմնադաշտաման- կան դատերազմը բաղդեացիների դեմ»: Մեկտեղ, կողդ կողդի աղրում էն Յայկն ու Բելը, քայց Բելը, իրեն քարձ դասե- լով բոլորից, դաշնում է բռնակալ («Յար- ձակվեց», // «Տիրեց», // «Գրավեց», // Զար- դեց// մոտիկ ու հեռու ժողովուրդ, ազ- գեր»), աղա մարդիկ է ուղարկում Յայկին մոտ եւ դահանջում, որ նա էլ հիմատակ- վի իրեն, մանի իր իշխանության տակ: Յայկը մերժում է, անգամ փորձում է Բե- լին «Դարձի բերել իր արնախում վար- չը»: Խորհուրդը պատճենական է այս գործության մեջ:

բայց Բելը, չանսալով նրա խորհրդին, սուրհանդակմերի միջոցով հիխորտան- ով սպանում է Հայկի երկիրն ավերակ- դարձնել, սրի բաւել նրա ողջ ժողովրդին: Հայկը խորհրդի է կանչում յուրայիննե- րին, իր գորաբանակին: Նրանք զայրա- ցած են, դատաստ են կրպելու, Սեղին դատառ-դատառ ամելու, բայց Հայկը հորդորում է ընդամենը աշալքորեն հս- կել սահմանները: Նա դեռ իր նախնի- ների խորհուրդը միշտ լսի: Կանչում է, ես հայտնվում է Մեծ Հայր-Միերը, որ Ասծո- կամով ծնվել էր Սանասար հորից՝ «որ- դես Ասվածը հողեղեն մարդկանց// Գեղեցիկ, հզոր, հսկա բոլորից// Որ զս- տի ամեն չարադե հարված»: Եվ Միե- րը, որ դատօս ուներ Ասծուց՝ արյուն չքափել, Հայկին խորհուրդ է տալիս հե- ռանալ Բելից, եւ Հայկը հեռանում է դե- ռի հյուսիս, ոոր բնակավայրեր հիմնում, ժենացնում իր երկիրը: Եվ հետ միայն, երբ կրկին Բելը մեծ գորենվ հարձակվում է Հայկի վրա, Հայկը ելում է հակահար- վածի եւ խոցում նրան իր երթելյան նե- տով:

Այլրուստ էր Կայզը Իհացողամարդ մասն Արամը, որ «դարձավ բացերից բազազոյ-նը եւ լաւագան իր ժողովրդին ու հայրե-նիին»: Նա էլ է ապամարում, իր Երկից դուրս քում «ճարաց ցեղերի խուժանին», սղանում նրանց առաջնորդին, հալա-ծում զորերին, վերադարձնում տարած «ավան ու գերիներին», ազատում հոռո-Շայի առաջին բնակության վայրերը: Այդիսին էր նաև Արամի հեռավոր հա-ջորդներից Տիգրան արքան, որ իմանալով մարաց Ամերիկակի իր դեմ լարած դավե-րի մասին, գնում է բրոց ազատելու եւ Ամ-դահակի՝ իր զորի վրա հարձակվելուց հետո է միայն մնանում կրպի մեջ եւ նիզա-կահարում Դեկին: Եվ այդքանից հետո (ինչողեւ չիհետ հայ տեսակի մեծահոգու-թան ու ասսետականության մասին) հա-

յա ու աստվազանուրք ամպլու հա-
վատարիմ նախնյաց մեծերի ավանդնե-
րին՝ Տիգրանը իր գերիների մեջ գտնելով
Աժդակակի առաջին կնոջը՝ Անուշին,
«Իր ամբողջ ցեղով, // իր տուն ու տեղով, //
իր բեր ու բարձով... // Եվ ավելի բան մի-
բյուր մարդկանցով» կալվածներ է ա-
լիս, բնակեցնում է Գողթան զավառում:

Թերեւս հիշենի նաեւ հեռավոր հետ-
նորդներից մեկի Մոււեղ Մամիկոնյանին
արարք՝ Շաղուիկի՝ գերեվարված կանա-
նոցի նկատմամբ վերաբերումը: Արամին
վիմերգը սկսելուց առաջ Դավիյանը հի-
շեցնում է, թե անգամ այն տարիներին,
եր օսար խուժանը «աստվակում էր ես
ավարառում, // Սակայն հայոց մեջ դեռ
կենդանի էր// Պատգամը հնոց// Կուրութեա-
չինելի, // Արել անարյուն, // Մշակել հո-

ո՞յ, // Կառուցել տեսներ։ Այն, հեթանոս
հայը ստղից ու դաշտից ասվածներ։
Երանց արձաններ կանգնեցրեց, բայց
կուրքեր ու կրատուն չունեցաւ։

Ամբողջ Վիլայատի ընթացքում «Արդեւ լուս դաշտած մեր ազնվածին նախարար տերի» կերպարները իրենց ընդհանուր թյուններով ու նրերանգմերով գույն առ գույն հարստացնում ու ամբողջացնուած են հայի ընդհանրական կերպարը, ես նրանց դատմությունները, միջանկա կապերով ագրւցվելով, դառնում են դատմության ժողով՝ մեր դատմությունը (թող որ բանահյուսական հորինումներով), եւ այդ դատմությունը սիրելի ու հա ճու է դառնում ընթերցողին, ինչպես սիրելի ու հարազա են դառնում մեր նախա դատմերը: Կարենոր է, որ վիլայատը ընթերցողին փոխանցում է իմբնաձանաշրջու թյան, ժառանգորդության, հղարտության ու դատասխանաւության զգացողություններ:

Եվ այս ամենը, անուուց, ոչ միայն ժողովրդական ստեղծագործության բնակչության հավաման-մեկեղուման ընողին է, այլև նորօրյա հեղինակի դատումի լեզվական բարձր արվեսի՝ չափածո թե արձակ: Բանաստեղծ Դավիդյանը այս չափածո էջերում դարձյալ իր դուետական վարդետության բարձրության վրա է, մեր դասական բանաստեղծության շրջանակում համաշափ վանկ ու հանգ, բառատող թե բազմատող բանաստեղծական տող դերով, որիմ ու երաժշտականությունը դասկեր ու զգայություն, անքորնազրու է դիկական դատում՝ բնարականի անհրաժեշտ չափաբաժնով: Վիլյամֆի չորս մասերի դատումների մեջ, մերթընթերթ, Դավիդյանը դրել է չորս բնարական ժեղումներ՝ «հնաերեղիաներ», որ մերօրյա բանաստեղծի խոհերն են՝ վիլյամֆի դեմքերի ու մեր ժամանակի զուգահեռով: «Ինտերեղիաներ» ասես մի տեսակ հոււումներն են, որ ընթերցողը իրեն զգա երկու իրականության մեջ՝ Էրոսի ու Ներկայի, եմբաւության խորհուրդն ընքոնի:

Վիդասի մի մասը Դավիյանը դաս
մում է արձակ շարադրանով՝ մերք որդես
վիդական դատում (հերոսներ, գործողու-
թյուններ, երկխոսություններ), մերք՝ դար-
զաղես հիշատակություններ, տեղեկու-
թյուններ միջանկյալ սերունդների, ժա-
ռանգորդական կապերի մասին։ Արձա-
վիդապատումի լեզուն նոյնական անրո-
նազբան է, արդիաշունչ, երես-երեսմա-
միայն ձգտումով, որ այն նուեցնի բանա-
կան դատումների ոճին կամ կամ
Պատմահոր հաղորդած տեղեկությունների
(որնոցից, բնականաբար, հաճախ է օգտա-
վել) եւ դրանով դատմական ու բանա-
կան դատումների հաղորդի իր դատումին
Բերենք թերեւ երկու նորու Դավիյանի
չափածոյից։

Սակայն ո՞վ գիտե, թե ի՞նչ է տեսնուա
Զարն իր չարեղեն ուղեղի որշում:
Ասված փակել էր ճամփեղ չարի,
Զարն էլ Ենջությամբ իր չար համճարի
Մը մեր անքառաւ պահե թշնամու

**ԱՆՎԵՐԾ, անդադար դավ էր մՏՄՏՈՒՄ
ԻՐ ՀԱՐԻ ԾՆՈՒՆԴ ՀԱՐԵԼԵՅՆ ԱՐՏՈՒՄ:**

**Բայց հավատարիմ Ասծն դաշգամին
Այդ զարհութելի փորձության ժամկե^ւ
Նա իր ծիսազող փետքի վրա.**

Օս լի օգնացլ վասելի վրա,
Խնչես որ ճայրն է մանկանն օրորում
Օրորեց Նոյին,
Տաղանը նրա,
Այնան օրորեց,
Սինչեւ վայրէջի բերեց վերջաղես
Սանասար որդու ուսերի վրա:

Ավելացնենք, որ դատումին հանողը ու թյան նորաս են բերում նաև ինտերեսները՝ չակերտված բաղվածները խորենացնեց, բայց, կարծում եմ, մենք չեն դրանց ավել նշել խորենացու անունը, բաղվածին էզը, կամ թեկուզ սկզբում նշել՝ «Դաս միջն ասում է...»։ Օգտագործած աղբյուրների հիդանը հատուկ է բացառապես զիտական աշխատանքին, իսկ գեղարվեստական ստեղծագործության մեջ այն փոխառ է դատումի եղանակը, ընթերցողին կտրու

Ք գործողությունների ժամանակից եւ «դասմող» հեղինակին դարձնում «հետազոտող»։ Հետազոտող է Դավիթանը, բայց առաջարբանում եւ այնտեղ հղումները, որ անում է, իրոք անհրաժեշտ են։ Հղումները, անումները, անհրաժեշտ են նաև Արամի վիդեօֆի հետ մինչեւ Տիգրանի վիճերգի սկիզբը (Եջ 198-208) դրված տեսում, բանի որ սա կապող օդակի դասմություն է, դատում չէ, այլ խոհեր ու վարկածներ, հակադարձնումներ ու հսակեցումներ՝ դասմիշներից ու գիտականներից բաղկած մեջբերումներով։ Միայն թե այս հաւածի սեղը այստեղ չէ, որ միշտ լիներ, այլ միայն առաջարբանում։

Վարչութեան ամսությունը կազմված է Արդի ասել ենք, որ Կողման դիմակալում եւս: Արդեն ասել ենք, որ Խորենացու «խորհրդի հետեւողությամբ» Դավիդանը հյուսել է Վիղասիք՝ Հայկ, Արամ, Տիգրան հաջորդականությամբ, բայց հայտնի չէ, թե ինչու է Արամի Վիղետօքը վերնագրել «Արամանյակի եւ Հայկյան Արամի մասին»: Ինչո՞ւ այս Երկու անունները միացան, երբ Արամանյակը հատուկ ընդգծված բաջապահ հերոս չէ ոչ Խորենացու դատմության, ոչ էլ Դավիդանի ժեխուսում: Նրա մասին ընդամենը մենք ե-ջից էլ դակաս է հիշված, այն էլ Խորենացուց մեջբերումնով, ու նաև Արամը Արամանյակից հինգ սերունդ ուս է հիշա-սակված:

Դավոյանի վիդասի՞ ծավալով ու գործողություններով ամենամեծ հասկածը Դավի դատմությունն է՝ բաժանված երեք գլուխների: Թե՛սև կարելի է նաեւ, այդ երեք գլուխները մի ընդհանուր խորագիտակ առնել, եւ Բազի ու Շամունեի դատմությունը, որ ամբողջովին Դավոյանի ստեղծածն է, մի իր ավելի սեղմել, բանի որ այն ծավալային առումով կարծես թե ճնշում է «Դայկ եւ Բել» վիդերգի վրա, թեեւ ասա լավ է օգված, վիդերգը հարստացնում է, հետաքրությամբ էլ կարդացվում է: Այս մի վիդական դատմությունն է Դավի տղաների ու հասկամես Բազ թռուան (որին իհում է նաեւ Խորենացին), Բելի որդիների եւ հասկամես Շամունե դստեր, նրանց հարաբերությունների ու ծակատագրերի մասին՝ հասցնելով մինչեւ Բազի ու Շամունեի անուսանություն ու ծնունդը Մենուկինի զավակի, որ դիսի հետագայում կանգներ Բզմունյաց տոհմի գլուխ ու դարնար Արարափի (Ուրարտու) երկրի բազավոր: Ի դեմք, «Բազ եւ Շամունե» հասկածը առանձին կամ «Դայկ եւ Բելի» հետ միասին, ես դատկերացնում եմ կիմոնկարի տեսնով եւ կարծում եմ, որ այն հետաքրությամբ կդիմակը նաեւ այսօր դատանի կիմոհանդիսաւեսի (եւ ոչ միայն) կողմից:

Ասվել է, թե վիդասում «արձակ շարդրանքը ընդիօքված է չափածն շարդրանիվ»: Ավելի ճիշտ՝ սկսվում է չափածն շարդրանիվ (արաշագործությունից մինչեւ Հայկ) եւ ավարտվում է չափածն («Տիգրան եւ Աժդահակ»): Չափածն է նաև «Հայկի» եւ «Արամի» սկիզբը: Մնացածը արձակ դատում է, որու էջեր միայն չափածն: Թող որ այդպես լինի, հեղինակի որոշումն է, միայն թե երբեմն հասկանալի չի դառնում, թե ինչով են դայնանապնուված այդ անցումները: Ինչո՞ւ, ասենք «Հայկի» չափածն (9 էջ) սկզբից հետո, «Բազ եւ Շանունե»-ից առաջ մեկ ու կես էջ արձակով դիմումնակիցներ, կամ «Արամի» գեղեցիկ չափածոյով սկսվածը շարունակվել արձակ՝ ընդամենը մեկ ու կես էջով: Ինչո՞ւ, երբ նախորդ էջերը վկայում են, որ հեղինակը խնդիր չունի սահում, անբռնագրու չափածն դատում ստեղծելու գործում:

Ես կուզեի, որ հայահունչ ու հայրենաւունչ այս գիրքը, որ հայոց հնագույն նախաղածնական էլորսի դասկերացնան մի փորձ է, դամնար հայ դատամիների ընթերցանության գրեթից մեկը: Եվ կուզենայի, որ Երկրորդ հրատակությանը «Հայկ» եւ «Արամի» վիմերգերն ել ամբողջանային չափածոյվ, իսկ արձակով լինեն միայն դրանք միացնող հիշատակումները, իսկ առաջարբան-թորուցիկ ակնարկը մի իհ պետի խտացվեր:

Նազենիկ ՍԱՐԳԱՅԱՆ

արվեստագիտության թեկնածու
ՀՀ ԳԱԱ Արվեստի ինստիտուտի
ավագ գիտաշխատող

Φετσվարի 21-ին Ազգային օմերայի եւ բալետի թեմահարթակում կայացավ Հայաստանի ժողովրդական արժիս **Նորայր Մէհրաբյանի** 75-ամյա հրելյա- մին Ըսլիրված համերգ:

Ղծվար է նոյնիսկ հակիրճ կերպով թվարկել ժողովրդական արժիս Նորայր Մեհրաբյանի բազմազան գործունեության բոլոր ուղղությունները։ Այն դահից, երբ նա 1948 թ. ընդունվեց Երեւանի դարավետական ուսումնարանը, անցել է 68 տարի։ Եվ այդ բոլոր տարիներին նա

ի ուսումնարանի ղեկավար Եղած Ժամանակաշրջանում այն ավարտեցին բազում կատարողներ, որոնք առաջնային և լեյեր գրավեցին ոչ միայն Երևանի դարային համույթին երում եւ թատրոնում, այլև արտասահմանյան դարախնդերում։ Մեհրաբյանի նույն «Երևաբե» ձեռքբարձրականութ էր խաղացանկի կայունությունը եւ ներկայացումների կատարողական որակը այն ոչ երկարագու շրջանում (1984-1986 թթ.), եր նա Ա. Սոբենդիարյանի անվան թատրոնի բալետային խմբի գեղարվեստական ղեկավարն էր։ Սակայն Մեհրաբյանը հեռացավ թե ուսումնարանից, թե թատրոնից։ Եռթյանը ակադեմիական այդ հիմնարկությունները թելադրում են եւ վերջին հաշվով որոշում են խաղացանկային խաղաֆականության օրնենքները։ Իսկ Մեհրաբյանը որոշեց

զգացողությունը, իննասիդ, քաջ ծանոթ դառնոր դարային շարժումների անսովոր մէկնարանումը, Եածօսական ձեւի, ո- ճի խորը ընկալումը:

Նշված առանձնահատկությունները կարելի է տեսնել նաև այսօր, «Բարեկամություն» համույթի ցուցադրած թեմադրություններում։ Որքան զարմանալի է եւ հիասքանչ նրա «Աշխարհումն...» (Սայաթ-Նովայի «Աշխարհումն ահ չիմ բաշի» եռաձայն երգի մշակման հիմքով) եռադրայ, որտեղ երաժշտական բազմաձայնությունը իր դարային մարմնավորումն է սամուն։ Մանրադրատումը կառուցված է Վարիացիաների ձեւով իրականացրող մի խանի դրվագներից, որտեղ կարծես թե շարժումները եւ դիրքերը կրկնվում են, բայց ամեն դրվագում՝ այլ տարբերակով։ Որքան վառ, սլացիկ եւ ֆնարա-

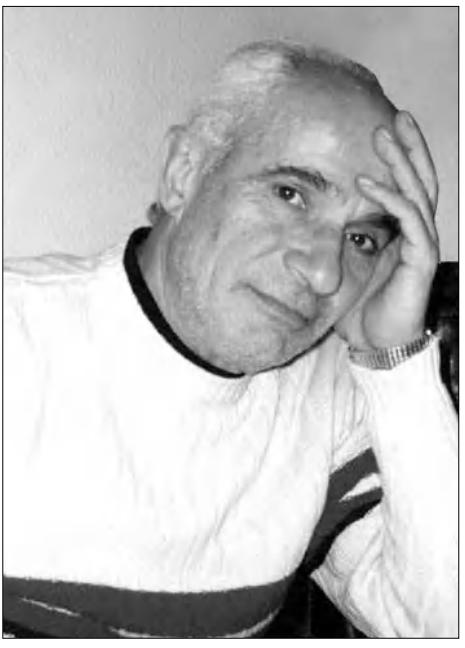
Ազում են, որ խկական տղամարդարքավոր է իր կյանքի ընթացքում կառուցել տուն, սնկել ծառ եւ մնեացնել որդի: Այս բոլորը Սեհրաբյանը իրականացրել է: Նրա տուն՝ հիասանչ «Բարեկամություն» համույթն է, նրա ծառը, ավելի ժիշտ այգին՝ նրա բազում բենադրությունները, իսկ որդին... Սեհրաբյանը երեք որդու հայր է: Մեծը՝ Արքու Ասարյանը, այժմ Լու Անջելեսում դեկավարում է «Իմիջ» դարային ստուդիան, Ալիկ Սեհրաբյանը հաջողակ քիզնեամեն է, ապրում է Երեւանում: Խոկ փոքրը՝ Արտեն Սեհրաբյանը, արդեն մեծ հաճրավ է վայելում ոչ միայն Հայաստանում, այլև հիմնականում Արեւամյան Եվրոպայում: Յանրահիշակ բալետմայստեր Զոն Նոյմայերի ընորհայի սանը աշխատել է մի շաբաթ առաջատար բալետային խմբերում ու թատրոններում: Այժմ Հվելիական թագավորական Բալետի առաջատար մենադրող է: Նա ընորհայի բալետմայստեր է եւ կազմակերպիչ: Նրա ջանիքով է ստեղծվել արդեն հաճրավ վայելող «Դզոր զգացնումներ» բալետային խումբը: Նույտ հանույթը մի բանի անգամ արդեն հանդես է եկել Երեւանում, ցուցադրել Արտեն Սեհրաբյանի բենադրած դարային հորինվածքները: Այս անգամ Արտեն Սեհրաբյանը, Հվելիայի Արքայական բալետի առաջատար դարողներ Մինչի Նամին եւ Աղիլիշան Արդյունահանը մասնակցեցին Նորայր Սեհրաբյանի հորելյանական համերգին: Առաջին բաժնում՝ Ն. Սեհրաբյանի «Լորեցի Սարո» բալետում, Արտեն Սեհրաբյանը հանդես եկավ գլխավոր դերում թողնելով մեծ տղավորություն հանդիսաւեսի վրա թե՛ իր միջազգային մակարդակի դասական եւ մոդեռն դարերի վարդեսիրամբետությանը, եւ թե՛ իր դերասանական տաղանդով: Ցուցադրվեցին նաև Սեհրաբյան-կրտսերի «Տեւական ձնեռ», «Մոցարտ», «Անծանոթների հանդիդում» (Վերջինը՝ Ֆրանկ Սինատրայի երկու երգերի հիման վրա) մանրադատումները:

Եվ այսպես, սիրելի հոբեսար, թող Ձեր
կառուցած տունը՝ «Բարեկամություն»
հանուլքը, կանգուն լինի, Ձեր սնկած այ-
գին ծաղկի՝ հայտնվեն նոր եւ հիասանչ
թեմադրություններ: Եվ թող Ձեր որդիները
բարգավաճեն, իսկ Արտենը հասնի հա-
ճաշեսարհակին ճանաճան:

^{*)} 1982 թ.ին, հիւրայելական բանակի ներխուժմանը նախորդող ամիսներին, Նորայր Մեհրաբյանը Բեյրութում հիմք դրեց ՀԲԸ Սիոնքյան Հայ Երիտասարդաց միության եւ Թեթեյան մշակութային միության միացյալ դարախմբի, որի ղաքանի-Երիտասարդ անդամները զգացին եւ աղրեցին հայկական դարավկեսի հմայքն ու գրավչությունը, հաջորդական փորձերի ընթացքում: Ակտու, որ ղաքանակմական վիճակի դաշտառով դա չդրսեւորվեց բեմերում: Սակայն ամիսներ անց, արդեն այլ դարտւուցի դեկապարությանը (Գառնիկ Գազարյան), Հայկական դարերի այդ հմայքը նարնավորվեց ՀԵՀ-ՇԱՍ միացյալ դարախմբի ելույթներով, Casino du Liban-ի հրաշաւի բեմի մրա: Խմբք.:

ԹԵՍՏ-Ը ՄԱՍՆԱԿԴՈՒՄ Է ՄՆՐԵԱԼԻ «ՄԻՋՏՎԱԿ ԳԻԵՐՌՈՒՐԻՒ»

Մոնթեալի (Կանադա) համաժողովրդական սիրված տոներից է «Սոյիտակ գիւղեները», որի ընթացիում բնական եւ արհեստական լուսերով ողորված բաղադրում անցկացվում են մշակութային, թատերական ու մարզական տարածեսակ միջոցառումներ: Այս տարի դրանց ավելի ճնշ մասնակցում է Թեթեյան մշակութային միջությունը Երաժշտական հայկական ծրագրով, ընգծելով Կանադայի քաղաքացիության մասնակիությունը: ԹՍՄ-ի Melody («Սեղենի») համույթը, «Դայլ» լուկալ խայակի հետ համագործակցաբար, Մոնթեալի Ազգիկան մայր տաճարում կներկայանա զուտ հայկական դասական ծրագրով, որի ընթացիում կինչեն պոմիտասի, Սոյենիհարյանի, Կանաչյանի, Զաբարյանի, Բարձանյանի եւ այլոց երգերն ու գործիքային երաժշտությունը: Դամերգը տեղի կունենա այսօր Մոնթեալի ժամանակացուցով՝ վաղը), Երեկոյան ժամը 18:45-ին: Ակնկալում է դետական, բաղադրային ու եկեղեցական բարձրաստիճան ներկայացուիչների մասնակցությունը:

աղրում է եւ սեղծագործում դարի չ-նաղ աշխարհում:

Մեհրաբյան-դարողը քազմակողմանի
ամոլուայի ժԵր էր: Նա հոյակատ ժիշտ-
դետում էր թե դասական, թե՞ ժողովրդա-
բնութագրական դարերի վարդետությա-
նը: Նա ստեղծել է բնարական, դրամա-
սիկ, ողբերգական, կատակերգական
կերպարներ:

Կատարղական ոճի ազնվականությունը, անօուչ, հանդիսանում էր Սերաբյան-Դարռողի անքաժանելի համկությունը: Սա արտահայտվեց թե՝ այն դերերում, որնին նա կատարեց մեր օմերայի եւ բալետի թատրոնում, եւ թե՝ այն դարային համարներում, որնին նա կատարեց Լենինգրադում, եթև աշխատում էր L. Յակոբսոնի «Խորեոգրաֆիկ մանրապատումներ» համույթում: Վար կերպով արտահայտվեց Սերաբյանի տեմպերամենտը Յայաստանի դարի դեւական անսամբլում կատարած հայ ժողովրդա-բժնադրական դարերը:

Այն դահից, եթր Սէհրաբյանը դարձավ Երևանի Պարավեսի ուսումնարանի գեղարվեստական դեկավար (1973-1983 թթ.), բացահայտվեցին նրա տաղանդի երկու այլ առանձնահատկություններ՝ դեկավար-կազմակերպիչի եւ բալետ-մայստերի: Նա «Երկարե ծերոնվ» ներմուծեց ամենախիս կարգադրահությունը, չեր համորութում ամենամանը շեղումները առաջարկված դարային կոմոդից հայից՝ լիներ դասարանում, թե փորձերի կամ ներկայացման ժամանակ: Բոլոր վեցը թվական Սէհրաբյան-դեկավարի հատկությունները, որոնք կարելի է եւ այսօր նկատել, ժամանակին ստեղծեցին բարենպաստ դայմաններ թե՛ բալետի, թե՛ ժողովրդա-թեմական դարող-դարուիհեների մասնագիտական նախադարձաւածան համար: Սէհրաբյանի՝ դարավես-